

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
HERCEGOVAČKO NERETVANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U MOSTARU
Broj: 58 0 Ps 258911 22 Ps
Mostar, 29.05.2023. godine

Općinski sud u Mostaru, po sudiji Biljani Stajčić, u pravnoj stvari tužitelja Batista Ivana, vl. „SOLAR ENERGO BATISTA“ Ularice b.b., 74320 Usora, obrt za proizvodnju električne energije, zastupan po Zajedničkoj advokatskoj kancelariji „Đorđević“ advokati Siniša Đorđević i Lukić Draženko iz Doboja, protiv tuženog Operator za obnovljive izvore energije i efikasnu kogeneraciju, sa sjedištem u Mostaru, Adema Buća 34, 88000 Mostar, zastupan po punomoćniku Adnanu Beganoviću, advokatu iz Mostara, radi utvrđenja, vrijednost spora: 50.001,00 KM, nakon zaključenja glavne i javne rasprave održane dana 28.04.2023. godine, u prisustvu tužitelja lično, punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženog, dana 29.05.2023. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

I Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

“ I Utvrđuje se da je SOLAR ENERGO BATISTA“ vl.Batista Ivan, Ularice bb, stekao uslove da sa tuženim , Operatorom za OIEIK ulica Adema Buće Mostar, po rješenju tuženog broj 02-1503-6/20 od 11.06.2021.godine , zaključi Ugovor o otkupu električne energije po garantovanoj otkupnoj cijeni sljedom čega se nalaže se tuženom , da sa tužiocem, zaključi Ugovor o otkupu električne energije po garantovanoj otkupnoj cijeni za mikropostrojenje „SE BATISTA 1“ u roku od 30 dana računajući od dana pravosnažnosti presude .

U suprotnom , navedeni Ugovor o otkupu električne energije po garantovanoj otkupnoj cijeni za mikropostrojenje „SE BATISTA 1 “ zamijenit će ova presuda , kako slijedi:

UGOVOR O OTKUPU ELEKTRIČNE ENERGIJE

između

Operatora za obnovljive izvore energije i efikasnu kogeneraciju

i

“SOLAR ENERGO-BATISTA VL. IVAN BATISTA, Usora”

Za otkup električne energije iz postrojenja
solarna fotonaponska elektrana “BATISTA 1”

Ugovorne strane su saglasne da u cilju regulisanja uzajamnih odnosa zaključe u Mostaru, dana xxxxxxxxxx. godine, na osnovu Rješenja broj:02-1503-6/20

UGOVOR O OTKUPU ELEKTRIČNE ENERGIJE IZ MIKROPOSTROJENJA

Između:

Operatora za obnovljive izvore energije i efikasnu kogeneraciju, Adama Buće 34, Mostar(u daljem tekstu: Operator za OIEiEK), kojeg zastupa direktor,

i

“SOLAR ENERGO-BATISTA VL. IVAN BATISTA, USORA”, Ularice b.b. 74230

Usora (u daljem tekstu: Proizvođač), kojeg zastupa vlasnik Ivan Batista,

u daljem tekstu zajedno “strane”, a svaka individualno je “Strana”.

Strane se ovim usaglašavaju kako slijedi:

Član 1. Definicije

Termini korišteni u ovom Ugovoru, imaju slijedeće značenje u skladu sa Zakonom o korištenju OIEiEK, Zakonom o električnoj energiji FBiH:

- a) “Ugovor” znači ovaj Kupoprodajni ugovor uključujući sve pisane amandmane i dopune koje Strane mogu zaključiti u toku trajanja Ugovora.
- b) “Operator distributivnog sistema” (u daljem tekst: ODS) znači pravno lice sa kojim Proizvođač zaključuje Ugovor o korištenju distributivne mreže i Ugovor o priključenju.
- c) “Nezavisni operator sistema” (daljem tekst: NOS) znači pravno lice koje, u skladu sa posebnim propisom, ima isključivu nadležnost za upravljanja radom prenosnog Sistema u Bosni i Hercegovini.
- d) “EES” znači cjelokupan elektroenergetski system uspostavljen radi proizvodnje, prenosa i distribucije električne energije do krajnih kupaca.
- e) “Slučaj neispunjenja” ima značenje koje je definisano u članu. 10 Ugovora.
- f) “Slučaj viša sila” znači uzroke koji realno nisu pod kontrolom Strane koja prijavljuje višu silu kao što su: ratovi, pobune, epidemije, požare, eksplozije, gromove, uragane, poplave i smrzavanje mašina, opreme ili vodova, ili bilo koji drugi uzrok, bez obzira da li je po vrsti pobrojan naprijed ili drugdje, tasko dugo koliko takav urok realno ne može biti pod kontrolom Strane koja je najavila slučaj više sile, uz uslov da nije uzrokovan nehatom te Strane ili namjernim lošim upravljanjem. Bez obzira na gore navedeno, kašnjenje ili nemogućnost izvedbe nastala isključivo iz predvidive inženjerske greške u projektu, neće se smatrati slučajem više sile.
- g) “Tačka priključenja” znači fizička tačka gdje su Projekt i EES spojeni na osnovu elektroenergetske saglasnosti i ugovora o priključenju.
- h) “Privilegovani proizvođač” znači kvalifikovani proizvođač koji ima pravo da se od njega po garantovanim cijena otkupe ukupne količine proizvedene električne energije tokom unaprijed utvrđenog perioda.
- i) “Kvalifikovani proizvođač” znači proizvođača koji u pojedinačnom objektu za proizvodnju električne energije proizvodi električnu energiju, koristeći otpad ili obnovljive izvore energije na ekonomski primjeren način, uključujući kombinirani ciklus proizvodnje toplotne i električne energije koji je usklađen sa zaštitom okoliša, a koji takav položaj može steći na osnovu rješenja nadležnog organa.

- j) "Energija elektrane" znači električna energija koju proizvodi Elektrana, umanjena za električnu energiju koju Elektrana koristi za vlastitu potrošnju.
- k) "Trajanje ugovora" znači period trajanja ovog Ugovora kako je navedeno u Članu 8. Ugovora.
- l) "Referentna cijena" znači otkupnu cijenu električne energije iz postrojenja koja koriste obnovljive izvore i efikasnu kogeneraciju čija se proizvodnja ne potiče i koristiti se utvrđivanja naknada koje se plaćaju za obnovljive izvore, a utvrđuje je FERK.
- m) "Garantovana cijena" znači otkupna cijena koja se plaća privilegovanom proizvođaču električne energije iz OIEiEK za vrijeme trajanja ugovora o otkupu električne energije.

Ostale riječi i izrazi u ovom Ugovoru imaju značenje koje im je dato u zakonu o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije.

Član 2.

Kupovina i prodaja električne energije

- (1) Proizvođač je saglasan da proda, a Operator za OIEiEK je saglasan da kupi Energiju elektrane u Tački priključenja. Energija elektrane će biti isporučena u mrežu u Tački priključenja u obliku, uključujući napon i frekvenciju, koji je kompatibilan sa EES i u skladu da pravilima i propisima ODS-a i/ili NOS-a, osim u slučaju iz stave (2) ovog člana.
- (2) Bez obzira na ostale odredbe ovog Ugovora, ODS nije obavezan da preuzme električnu energiju iz Elektrane ukoliko se time ugrožava rad EES-a ili se dogode druge okolnosti zbog kojih ODS može obustaviti preuzimanje električne energije definisane u Ugovoru o korištenju distributivne mreže.
- (3)

Član 3.

Garantovana cijena

- (1) Proizvođač, s obzirom na status privilegovanog proizvođača, ima pravo na otkup Energije elektrane po garantovanim cijenama.
- (2) Cijena iz stave (1) se formira kao proizvod odgovarajuće tarifnog koeficijenta i referentne cijene koje propisuju nadležni organi.
- (3) Iznos garantovane cijene, na osnovu prethodnog navedenog, iznosi: 0,40710 KM/kWh, što ne uključuje porez na dodanu vrijednost.

Član 4.

Količina i dinamika isporuke

- (1) Proizvođač će najkasnije do 15.09. tekuće godine dostavljati Operatoru za OIEiEK plan proizvodnje po mjesecima za narednu godinu, uključujući i planove remonta i zastoja radi održavanja postrojenja.
- (2) Proizvođač je dužan dostavljati Operatoru za OIEiEK dostavljati mjesečni plan proizvodnje, najkasnije do 20 u prethodnom mjesecu za naredni mjesec i podatke o ostvarenoj mjesečnoj proizvodnji najkasnije do 05. U tekućem za prethodni mjesec.

- (3) Proizvođač instalisane snage od 150 kW do 3 MW dužan je Operatoru za OIEiEK dostavljati svoje sedmične planove proizvodnje.
- (4) Proizvođač instalisane snage veće od 3 MW dužan je Operatoru za OIEiEK dostavljati predidanje vlastite satne proizvodnje za dan unaprijed.
- (5) Proizvođač instalisane snage do 150 kW ne plaća troškove balansiranja EES.
- (6) Proizvođač instalisane snage iznad 150 kW plaća troškove balansiranja vlastite proizvodnje Operatoru za OIEiEK na način utvrđen posebnim pravilnikom i drugim aktima kojim se utvrđuje metodologija za raspodjelu troškova balansiranja za privilegovane i kvalifikovane proizvođače.
- (7) Strane će u skladu sa propisima koji se odnose na Strane, zaključiti poseban ugovor kojim će regulisati pitanje usluge/troškova balansiranja vezano za odstupanja od prijavljenog plana proizvodnje.

Član 5.

Povezivanje sa EES

- (1) Proizvođač će pitanja u vezi povezivanja na EES, pogona i održavanja i mjerenja regulirati ugovorom o korištenju mreže i ugovorom o priključenju na ODS ili Elektroprenosom BiH ako je Elektrana priključena na prenosnu mrežu.
- (2) Način utvrđivanja gubiraka između mjesta kupoprodaje i mjesta mjerenja, ukoliko se ne nalaze na istom mjestu, uređuju se u skladu sa propisima i pravilima ODS-a i/ili Elektroprenosa BiH ako je Elektrana priključena na prenosnu mrežu.

Član 6.

Mjerenje i očitavanje

- (1) Energija Elektrane će biti mjerena pomoću mjernih uređaja instalisanih na obračunskom mjernom mjestu Proizvođača u skladu sa ugovorima zaključenim između Proizvođača i ODS ili Elektroprijenosa BiH, Općim uslovima za isporuku električne energije donesenih od strane FERK-a, Mrežnih pravila ODS i drugih pravila i propisa koji uređuju ovu oblast.
- (2) Na osnovu očitavanja mjernog uređaja sačinjit će se Zapisnik o očitavanju, koji se dostavlja Operatoru za OIEiEK.
- (3) Operator za OIEiEK može uložiti pisani prigovor na Zapisnik o očitavanju iz stave (2) ovog člana, u roku od 5 dana od dana dostave Zapisnika o očitavanju, kojim osporava očitavanje. U prigovoru Operator za OIEiEK može tražiti vanredno ili dodatno ispitivanje, uz obavezno prisustvo i ovlaštenog predstavnika Operatora za OIEiEK.
- (4) Ako mjerni uređaj ne registruje, ili ako se pronade da je odnosno mjerenje, nakon izvršenog ispitivanja, netačno za više od +/- 1% na projektnoj kalibracionoj tački, izvršiti će se preračun koji će korigovati sva mjerenja izvršena s tim mjernim uređajem radi fakturisanja, kako za iznos, tako i za period netačnosti, a u skladu sa ugovorima zaključenim između Proizvođača i ODS ili Elektroprijenosa BiH Općim uslovima za isporuku električne energije donesenih od strane FERK-a, mrežnih pravila ODS i drugih pravila i propisa koji uređuju ovu oblast.
- (5) O nepravilnostima iz stave (4), kao i o izvršenoj ispravci Operator za OIEiEK će biti obavješten pismenim putem. Operator za OIEiEK može uložiti pisani prigovor na obavještenje o izvršenoj isporuci mjerenja u roku od 5 dana od dana

dostave Obavještenja. U prigovoru Operator za OIEiEK može tražiti vanredno oči dodatno ispitivanje, uz obavezno prisustvo ovlaštenog predstavnika Operatora za OIEiEK.

- (6) U obimu u kojem period netačnog mjerenja pokriva period isporuke za koji Operator za OIEiEK već izvršio plaćanje, Operator za OIEiEK će izračunati stvarni iznos koji je trebao platiti za taj period i oduzeti će ga od već plaćenog iznosa. Ukoliko je razlika pozitivan broj taj iznos će Operator za OIEiEK platiti Proizvođaču, a ukoliko je razlika negativan broj Proizvođač će platiti Operatoru za OIEiEK taj iznos. Plaćanje takve razlike, od Strane koje je dužna platiti, biti će izvršeno u rokovima definisanim u članu 7. stav (3) Ugovora.
- (7) U slučaju da Operator za OIEiEK ustanovi da dostavljeni Zapisnik o očitavanju prikazuje količine Energije elektrane koje ne odgovaraju instalisanoj, odnosno odobrenoj priključnoj snazi i prosječnom broju radnih sati Elektrane, uputiti će Proizvođaču i ODS-u zahtjev radi razrješavanja neusaglašenosti, te će u pogledu plaćanja fakture postupiti u skladu sa članom 7. stav (4) ovog Ugovora.

Član 7.

Fakturisanje i plaćanje

- (1) Proizvođač će Operatoru za OIEiEK dostaviti fakturu do 5-og dana tekućeg mjeseca za prethodni mjesec sa stanjem na zadnji dan tog mjeseca na iznos koji Operator za OIEiEK treba da plati Proizvođaču, u skladu sa ovim Ugovorom.
- (2) Uz svaku fakturu će biti dostavljen Zapisnik o očitavanju mjernog uređaja, potpisan od strane ovlaštenih predstavnika Proizvođača i ODS-a, na osnovu kojeg se vrši obračun isporučene električne energije.
- (3) Datum dospelja fakture iz stave (1) ovog člana je trideset (30) dana od dana prijema fakture od strane Operatora za OIEiEK. Sva plaćanja zahtjevana po ovom Ugovoru biti će izvršena u konvertibilnim markama (KM). Sva plaćanja Proizvođaču po ovom Ugovoru vršiti će se na bankovni račun kod poslovne banke Proizvođača. Na sva plaćanja koja se ne izvrše po dospelju može se obračunati kamata od dana dospelja do dana plaćanja po zakonskoj zateznoj kamati stopi na dan dospelja.
- (4) U slučaju da Operator za OIEiEK, u dobroj namjeri, osporava bilo koji dio iznosa iskazanog na fakturi, Operator za OIEiEK će platiti nesporni dio fakture ("nesporni iznos"). Svaki iznos koji Operator za OIEiEK, u dobroj namjeri, ospori ("sporni iznos") i za kojeg se naknadno utvrdi da je za Operatora za OIEiEK plativ, dospelje i biti plativim za Operatora za OIEiEK u roku od 10 dana nakon razrješavanja takvog spora na bazi pisane saglasnosti Strana, ili kako je predviđeno u članu 13. Ugovora.

Član 8.

Pogon i održavanje

- (1) Proizvođač će voditi pogon i održavanje Elektrane saglasno Ugovoru o korištenju distributivne/prenosne mreže i drugih pravila i propisa koji uređuju ovu oblast.

- (2) Proizvođač se obavezuje da će obavjestiti Operatora za OIEiEK o svakom ograničenju, restrikciji ili kvaru koji utiču na Elektranu odmah nakon pojave takvog ograničenja, restrikcije ili kvara, kao i o prestanku navedenih okolnosti.
- (3) Raspored i trajanje planskih remona biti će koordinirani i usaglašeni sa ODS-om na godišnjem nivou, o čemu Proizvođač obavještava Operatora za OIEiEK u roku od petanest dana od dana usaglašavanja.
- (4) Prilikom operativne realizacije plana iz stave (3) ovog člana Proizvođač će dostavljati 15-dnevnu pethodnu obavjest Operatoru za OIEiEK koja će sadržavati vrijeme početka i trajanje radova.
- (5) Proizvođač je dužan koristiti najnovije raspoložive i primjenjive tehnologije, te će o svom trošku nabaviti i montirati takvu telekomunikacionu, informatičku i mjernu opremu za Elektranu kakvu Operator za OIEiEK ili NOS može vremenom tražiti u skladu sa važećim propisima.
- (6) U fazi korištenja i održavanja Elektrane Proizvođač je dužan da se pridržava važećih zakonskih, podzakonskih i tehničkih propisa primjenjivih na Elektranu.
- (7) Proizvođač se obavezuje da će predstavniku Operatora za OIEiEK, uz prethodnu najavu, omogućiti nesmetan pristup Elektrani u svrhu provjere primjene odredbi stave (5) i (6) ovog člana.

Član 9. Garancija porijekla

Obaveze Proizvođača u pogledu izdavanja i prenosa garancija porijekla uređuju se u skladu sa zakonom, Pravilnikom o postupku podnošenja zahtjeva za izdavanje garancije porijekla i drugim propisima iz oblasti garancije porijekla.

Član 10. Trajanje i prestanak ugovornog odnosa

- (1) Trajanje Ugovora se utrdjuje na period od dvanaest (12) godina i važi do godine, osim ako se na drugi način ne raskine.
- (2) Ovaj Ugovor može raskinuti svaka Strana u slučaju neispunjenja u skladu sa odredbama ovog Ugovora.
- (3) Ovaj Ugovor se može raskinuti sporazumom Strana.
- (4) U slučaju da Proizvođač u roku trajanja Ugovora izgubi Licencu ili koncesiju na osnovu koje je Proizvođač stekao pravo gradnje, Ugovor se smatra raskinutim danom gubitka Licence, odnosno koncesije.
- (5) U slučaju da Proizvođač, u toku trajanja Ugovora, prenese koncesioni ugovor na drugog privrednog subjekta, Ugovor se ne prenosi na novog koncesionara, prije nego što isti dobije Licencu.
- (6) U slučaju da Proizvođaču, u toku trajanja Ugovora, istekne Licenca, zato što nije blagovremeno podnio zahtjev za njenu obnovu, ovaj Ugovor se smatra raskinutim, po sili zakona, u trenutku isteka Licence. Ukoliko Proizvođač obnovi Licencu odredbe ovog Ugovora se nastavljaju primjenjivati, u skladu sa stavom (1) ovog člana, bez potpisivanja novog ugovora.
- (7) Proizvođač ima pravo raskinuti Ugovor o čemu je dužan obavjestiti Operatora za OIEiEK najkasnije tri mjeseca prije raskida.

Član 11.
Tajnost podataka

- (1) Proizvođač je obavezan blagovremenom podnijeti zahtjev za zaštitu povjerljivih informacija Operatoru za OIEiEK, uz koji prilaže spisak informacija, za koje smatra da su povjerljive, navodeći po kojoj osnovi se smatraju povjerljivim i koliko dugo će biti povjerljive.
- (2) U slučaju da Operator za OIEiEK Proizvođaču saopšti informaciju, za koju smatra da je povjerljiva, Proizvođač je dužan u pogledu tajnost te informacije pridržavati se odredaba Pravilnika o zaštiti povjerljivih informacija Operatora za OIEiEK, broj: 01-682/14 od 16.12.2014. godine.

Član 12.
Slučajevi neispunjenja

- (1) Nastanak bilo koje od sljedećih okolnosti će predstavljati neispunjenja obaveza po Ugovoru:
 - a) Bilo koja strana propusti da izvrši plaćanje drugoj Strani za nesponi iznos koji je dospio za plaćanje po Ugovoru u roku od 60 dana nakon prijema pisane obavjesti o takvom neizvršavanju;
 - b) Bilo koja Strana propusti da izvrši svoje obaveze po Ugovoru i takvo neizvršenje se nastavi bez popravljivanja tokom 90 dana nakon prijema obavjesti od druge Strane;
- (2) Ako se dogodi slučaj neispunjenja i nastavi da traje, Strana koja ne krši obaveze može raskinuti Ugovor dostavom pisane obavjesti Strani u prekršaju o tom raskidu i o danu efektivnosti raskida koji će biti najmanje 90 dana nakon takve obavjesti ako neispunjenje bude nastavljeno nakon tog dana. Na dan i nakon dana efektivnosti raskida, Strana koja ne krši obaveze će biti oslobođena svih obaveza i odgovornosti po Ugovoru, osim za plaćanje iznosa dospjelih prije dana efektivnosti.

Član 13.
Viša sila

Ako bilo koja Strana bude spriječena u izvršavanju bilo koje od svojih obaveza zbog nastanka više sile, ta strana će biti oslobođena izvršavanja obaveza toliko dugo, i samo u takvom obimu, dok viša sila spriječava njegovo izvršenje ako:

- a) Je ta Strana najkasnije 15 dana od nastanka više sile obavjestila drugu stranu o postojanju više sile i
- b) Ta Strana u dobroj namjeri poduzima razumne korake da prevaziđe posljedice više sile i da obnovi svoju sposobnost za izvršenje Ugovora.

Član 14.
Ograničena odgovornost

- (1) Osim ako nije drugačije specifično navedeno u Ugovoru, ili osim ako nastala šteta ili ozljeda nije rezultat grube nepažnje, nehata, majernog propusta ili prevare Strane ili njenih zaposlnih, rukovodilaca, dobavljača i/ili agregata koje je koristila pri izvršavanju svojih obaveza po Ugovoru, nijedna Strana neće biti odgovorna drugoj za gubitak, trošak, rađ ili štete bilo koje vrste ili karaktera (uključujući gubitak korištenja imovine) u vezi sa oštećenjima ili razaranjima imovine ili ličnih ozljeda (uključujući smrt) nastalih izvedbom Ugovora, uključujući projektovanje, izgradnju, održavanje ili pogon objekata, postrojenja ili opreme u vlasništvu ili u korištenju bilo koje strane.
- (2) Nijedna Strana neće biti odgovorna drugoj strani za bilo koje indirektno štete ili izmaklu korist bilo da su nastali na osnovu zahtjeva po Ugovoru ili zahtjeva za odštetu. Svaka Strana je saglasna da neće pokrenuti zahtjev za indirektno štete ili izmaklu korist protiv druge strane.
- (3) Ništa u Ugovoru neće imati za posljedicu isključenje ili ograničenje odgovornosti Strane u slučaju: namjernog kršenja obaveza, prevare ili radnje koja ugrožava osnovna prava Strane ili predstavlja kršenje osnovnih ugovornih obaveza Strane.

Član 15.

Rješavanje sporova

- (1) Strane imaju namjeru da uz dobru volju riješe svaki spor nastao iz Ugovora ili vezan za njega
- (2) U slučaju spora nastalog iz Ugovora svaka će Strana odmah odrediti osobu sa ovlaštenjima za rješavanje spora. Ovlaštene osobe će odmah početi s razgovorima i uložiti će sve razumne napore da postignu obostrano zadovoljavajuće razrješenje spora koje će biti dokumentovano u pisanoj formi.
- (3) Ako ovlaštena osoba ne uspije da postignu sporazum u roku od 30 dana, ugovora se nadležnost suda u Mostaru.

Član 16.

Prenos prava i obaveza na treća lica

- (1) Proizvođač može, u toku trajanja ovog Ugovora podnijeti zahtjev Operatoru za OIEiEK za prenos statusa privilegovanog proizvođača.
- (2) U slučaju iz stave (1) ovog člana, uz zahtjev za Proizvođača za prenos statusa privilegovanog proizvođača, podnosi se i prateća dokumentacija koja se odnosi na novog investitora i dokazi o ispunjavanju uslova, a koje Operator za OIEiEK određuje u svakom konkretnom slučaju, nakon čega Operator za OIEiEK provodi postupak.
- (3) Proizvođač prenosom statusa privilegovanog proizvođača prenosi i prava i obaveze iz ovog Ugovora na novog proizvođača.
- (4) Prenosu statusa privilegovnog proizvođača prethodi prenos prava korištenja sredstava koja su potrebna za izvršavanje prava i obaveza iz Ugovora, odnosno prava vlasništva, o čemu se uz zahtjev za prenos prilaže odgovarajuća dokumentacija.

- (5) Prava i obaveze iz ovog Ugovora prenose se na treće lice aneksom na ovaj Ugovor.
- (6) Prava i obaveze iz Ugovora, uključujući rok važenja ostaju nepromjenjeni prilikom prenosa na treće lice.
- (7) Do okončanja postupka prenosa prava i obaveze iz Ugovora, Proizvođač je obavezan nastaviti sa ispunjavanjem obaveza iz Ugovora.

Član 17. Obavjesti

- (1) Sve obavjesti predviđene ili zahtjevane u Ugovoru biti će pisane i dostavljane direktnim uručenjem ili putem pošte (preporučeno) ili putem faksa ili elektronskom poštom, sa potvrdom prijema, u kojem slučaju se naknadno šalje i original dopisa i skladu sa stavom (2) ovog člana, osim ako nije drugačije propisano.
- (2) Proizvođač je obavezan dostaviti dokumentaciju i informacije Operatoru za OIEiEK u originalu ili ovjerenj kopiji.
- (3) Proizvođač je obavezna da obavještava Operatora za OIEiEK o svim značajnim izmjenama u pravnom okviru, sudskim odlukama ili drugim dešavanjima koji imaju utjecaja na prava i obaveze iz Ugovora.
- (4) Sve informacije koje Proizvođač dostavlja Operatoru za OIEiEK moraju biti potpisane i ovjerene od ovlaštenog lica, koje svojim potpisom potvrđuje tačnost i istinitost dostavljene informacije.

Član 18. Obaveza obavještavanja i nadgledanja

- (1) Proizvođač je obavezan saradivati sa Operatorom za OIEiEK u pogledu bilo kojeg zahtjeva za informacijama, uključujući bilo koju ispravu, document ili materijalni dokaz da bi Operatoru za OIEiEK omogućio izvršavanje njegovih nadležnosti u skladu da Zakonom.
- (2) U okviru svojih nadležnosti Operator za OIEiEK vrši nadgledanje ispunjenja odredaba iz ovog Ugovora.
- (3) U cilju nadgledanja ispunjenja odredaba iz ovog Ugovora Proizvođač je obavezan dostavljati dokumenta, podatke i informacije na zahtjev Operatora za OIEiEK.
- (4) Proizvođač je obavezan obavjestiti Operatora za OIEiEK o svakoj povredi odredaba ovog Ugovora u roku od 10 dana, od saznanja da je došlo do povrede.
- (5) Operator za OIEiEK ima pravo obavljati nadgledanja rada Elektrane da bi izvršio uvid u poštivanje odredaba ovog Ugovora.
- (6) Proizvođač je obavezan saradivati sa Operatorom za OIEiEK u toku pripreme i prilikom obavljanja nadgledanja.

Član 19. Izjave i garancije i dodatne odredbe

- (1) Proizvođač izjavljuje i garantuje Operatoru za OIEiEK da:

- a) Proizvođač je privredno društvo propisno registrovano, obavlja djelatnost i zakonito posluje na osnovu zakona Federacije Bi Hi posjeduje sva potrebna sredstva i ovlaštenja da obavlja svoju djelatnost. Obavezuje se da izvršava, realizuje i ispunjava svoje obaveze po Ugovoru.
 - b) Proizvođač je dobio sve akte potrebne za objavljivanje, realizaciju i ispunjavanje ovog Ugovora.
 - c) Proizvođač je pročitao i razumio sve odredbe i svojevolumno ga prihvata.
 - d) Koliko Proizvođač zna, nisu u toku niti postoje prijeteće aktivnosti ili postupak protiv proizvođača pred bilo kojim sudom, državnim institucijom ili arbitražom koji bi mogli materijalno ili štetno uticati na finansijsko stanje ili poslovanje Proizvođača, ili sposobnost Proizvođača da izvrši svoje obaveze. Ili koje utiču na zakonitost, valjanost ili ostajanje na snazi Ugovora.
 - e) Proizvođač je obavezan pridržavati se svih važećih zakona, podzakonskih akata, tehničkih propisa, te pravila i propisa Operatora za OIEiEK.
- (2) Operator za OIEiEK izjavljuje i garantuje Proizvođaču da:
- a) Operator za OIEiEK je neprofitno pravno lice, osnovano od strane Vlade Federacije Bi Hi propisno registrovano, obavlja djelatnost i zakonito posluje na osnovu propisa Federacije Bi Hi posjeduje sva potrebna sredstva i ovlaštenja da obavlja svoju djelatnost. Obavezuje se da izvršava, realizuje i ispunjava svoje obaveze po Ugovoru.
 - b) Operator za OIEiEK je dobio ili je podnio zahtjev za dobijanje svih akata potrebnih za obavljanje, realizaciju i ispunjavanje Ugovora.
- (3) Proizvođač će o svom trošku obezbijediti sve saglasnosti, licence, odobrenja i druge dozvole, d svih agencija, komisija i institucija nadležnih za Proizvođača i/ili Elektranu, i obaviti sva istraživanja i studije o uticaju na okolinu, u skladu sa važećim propisima, u svakom slučaju kada je to neophodno:
- a) za Pogon i održavanje Elektrane;
 - b) za Proizvođača, da realizuje svoje obaveze po Ugovoru.
- (4) Proizvođač će ispunjavati odredbe i uslove Licence i svih propisa koji se odnose na Proizvođača i/ili Elektranu, uključivo:
- a) Propise o zaštiti okoline koji su važeći tokom trajanja Ugovora;
 - b) Propise koji se odnose na postrojenja za ili u vezi sa proizvodnjom električne energije.

Član 20. Ostale odredbe

- (1) Strane su nezavisni Ugovorači. Ništa sadržano u Ugovoru neće nametnuti bilo koju partnersku obavezu ili odgovornost za drugu Stranu. Niti jedna Strana neće imati pravo, moć ili ovlasti da sklopi bilo koji sporazum ili obavezu, djelujući u ime druge Strane, ili na drugi način povezujući drugu stranu.
- (2) Ništa u Ugovoru neće biti iskorišteno da kreira bilo kakvu obavezu i dugovanje drugom pravnom ili fizičkom licu.
- (3) Nevalidnost, u cjelosti ili u djelu, bilo kojeg člana ili stave Ugovora neće uticati na validnosti preostalih dijelova takvih članova ili stavova.

- (4) Nikakva modifikacija, amandman ili druga izmjena na ovaj Ugovor neće biti obavezujuća ni za jednu stranu osim ako nije pismeno potvrđena i potpisana od obje Strane.
- (5) Ugovor će biti interpretiran, trajat će i primjenjivat u skladu sa važećim propisima Federacije Bosne i Hercegovine i Bosne i Hercegovine.
- (6) Propust svake Strane da korisit bilo koje od svojih prava po Ugovoru neće predstavljati odricanje od tih prava. Ni za jednu stranu neće se smatrati da se odrekla bilo kojeg prava nastalog zbog propusta kojeg je drugi učinio, osim ako takvo odricanje nije specifično dato napismeno.
- (7) Prilog ovog Ugovora je Rješenje i čini njegov sastavni dio.
- (8) Ugovor je sastavljen u četiri istovjetna primjerka, po dva za svaku Stranu, od kojih će se svaki smatrati originalom.
- (9) Ugovor stupa na snagu danom obostranog potpisivanja.

*Proizvođač
Vlasnik
Ivan Batista*

*Operator za OIEiEK
Direktor*

Broj:

Datum:

Broj:

Datum:

II OBAVEZUJE se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u roku od 30 dana od dana donošenja presude“.

III Dužan je tužitelj nadoknaditi tuženom troškove postupka u iznosu od. 2.960,10 KM u roku od 30 dana i pod prijetnjom izvršenja .

Obrazloženje

Dana 31.03.2022. godine tužitelj je podnio tužbu protiv tuženog, Operator za obnovljive izvore energije i efikasnu kogeneraciju, sa sjedištem u Mostaru, Adema Buća 34, radi isplate potraživanja, vrijednost spora: 650.001,00 KM.

U tužbi navodi da je tužac registovan za obavljanje djelatnosti pod šifrom D/35.11 – Proizvodnja električne energije (putem solarnih mikropostrojenja instalirane snage do 150 kW) od strane nadležnog organa pod nazivom „SOLAR ENERGO BATISTA“ vl Batista Ivan, sjedište ULARICE bb, upisano u registar obrtničkih radnji, sa ID broj 4320407210009.

Tužilac je za svoje mikropostrojenje „ Batista 2“ Rješenjem broj 02-1272-1/20 od 05.11.2020. godine stekao uslove za sklapanje Ugovora o otkupu proizvedene električne

energije iz navedenog postrojenja u skladu s članom 27. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije (*Službene novine Federacije BiH br. 70/13 i 5/14*) po garantovanim otkupnim cijenama koje važe za privilegovane proizvođače iz istog izvora, na period od 12 godina a po isteku ovog perioda stiče pravo na garantovan otkup proizvedene električne energije po referentnoj cijeni. Sljedom navedenog tuženi je sa tužiocem zaključio Ugovor o otkupu električne enrgije iz mikropostrojenja po garantovanoj cijeni na perido od 12 godina. Tužilac u tužbi navodi da je pomenuto mikropostrijenje priključeno na distributivnu mrežu JP „Eletropriveda“ , te je tužilac počeo isporučivati električnu energiju i po istoj ispostavljaio fakture tuženom i uspostavio poslovni pravni odnos.

Dalje navodi da je tužilac, „SOLAR ENERGO BATISTA“, za svoje novo mikropostrojenje „ Batista 1“ Rješenjem broj 02-1503-6/20 od 11.06.2021.godine stekao uslove za sklapanje Ugovora o otkupu proizvedene električne energije iz navedenog postrojenja u skladu s članom 27. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije *kogeneracije (Službene novine Federacije BiH br. 70/13 i 5/14)* po garantovanim otkupnim cijenama koje važe za privilegovane proizvođače iz istog izvora , na period od 12 godina a po isteku ovog perioda stiče pravo na garantovan otkup proizvedene električne energije po referentnoj cijeni.

Navodi da je tužila prethodno, kako je to propisano važećom legistativom, ishodio sve neophodne dozvole koje su potrebne za proizvodnju električne energije u mikropostrojenjima „SE BATISTA 1“ i to redom: Rješenjem Općine Usora broj :04-03-19-32/20 od dana 27.04.2020 godine ishodio urbanističku dozvolu za izvedbu mikropostrojenja „ SE BATISTA 1-23 KWH“, Prethodna elektroenergetska suglasnost za proizvođača broj:184-06-20/0573 od dana 26.06.2020 godine, Energetska dozvola broj : ED-725/20 od dana 23.11.2020.godine, Rješenje broj 04-03-19-108/20 o odobravanju izvedbe mikropostrojenja „SE BATISTA 1“ od dana 20.10.2020.godine, Rješenje o odobrenju za uporabu broj :04-03-19-121/20 od dana 23.11.2020.godine., Elektroenergetska suglasnost broj:053-12-20/0573 od dana 15.12.2020.godine, Ugovor o opskrbi električnom energijom s javnim opskrbljivačem 4433-750/2020 od dana 22.06.2020.godine, Ugovor o priključenju proizvođača na distribucijsku mrežu broj :053-12-20/0573-UP 05, Ugovor o korištenju distribucijske mreže niskog napona broj:053-12-20/0573-UK O3, Zapisnik o internom tehničkom pregledu objekta „SE BATISTA 1“ , poslovnicu elektro Usora broj III-2-305/21, Dozvola za rad za proizvodnju električne energije u mikropostrojenju OIE „ SE BATISTA 1“ broj: UP1-06-13-1-123-1/121 od 15.07.2021. godine. Tužilac je kao proizvođač električne energije iz obnovljivih izvora energije, dana 15.12.2020 godine preporučenom pošiljkom broj : R RR 88 450371 8 BA , uputio zahtjev za upis u registar projekata OIEiEK izgrađenog postrojenja „ SE BATISTA 1- 23 KW“ te uz isti dostavio Rješenje o odbrenju za uporabu broj: 04-03-19-121/20 izdato od strane općine Usora 23.11.2020. godine koje je postalo pravosnažno 09.12.2020. godine, dakle isto je postalo izvršno i proizvodi pravne posljedice. Slijedom prethodno navedenog, Rješenjem broj 02-1503-5/20 od dana 02.08.2021 godine je odobren upis u registar projekata OIEiEK pod brojem III-D-362/20 koji je dodjeljen dana 18.12.2020.godine za SE BATISTA 1.

Tužulac navodi da je dana 10.08.2021 .godine dopisom broj 33/2021 koji je upućen Operatoru za obnovljive izvore energije i efikasnu kogeneraciju tražio obavezan otkup električne energije proizvedene u mikropostrojenju solarna fotonaponska elektrana „Batista 1“ na osnovu člana 3 stav (1) tačka r), člana 10.stav (1) tačka g) te člana 27. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije (Službene novine Federacije BIH br.70/13 i 5/14).

Navodi da je u dopisu navedeno sljedeće:
„Shodno vašem izdavanju Rješenja broj 02-1503-5/20 o upisu solarne fotonaponske elektrane „Batista 1“ instalisane snage 23 Kw, u registar projekata OIEiEK pod brojem III-D-362/20 od dana 18.12.2020.godine , a na osnovu člana 3.stav (1) tačka r), člana 10.stav (1) tačka g) te člana 27 stavaka 1), 2),3),4),5),6),7) Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije (Službene novine Federacije BIH br. 70/13 i 5/14) podnosimo zahtjev za obavezan otkup električne energije po garantovanim cijenama proizvedene u mikropostrojenju SE BATISTA 1.

Iz navedenog rješenja broj 02-1503-5/20, Rješenja o odobrenju za uporabu broj 04-03-19-121/20 od 23.11.2020.g. izdato od službe za geodetske poslove katastar nekretnina,imovinsko pravne poslove i urbanizam Općine Usora , Dozvole za rad za proizvodnju električne energije u mikropostrojenju OIE „SE BATISTA 1“ broj: UP1-06-13-1-123-6/21 od dana 15.07.2021.godine izdatu od strane Regulatorne komisije za energiju u Federaciji BIH, a u skladu s članom 3 stav (1) pod tačkom r) Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije (Službene novine Federacije BIH br. 70/13 i 5/14) jasno je vidljivo i na nedvojben način utvrđeno da je „SE BATISTA 1 „ MIKROPOSTROJENJE OIE i da ima pravo na ostvarivanje posebnog poticaja u skladu s članom 27. navedenog zakona.

....Napominjemo Vas da se na mikropostrojenja primjenjuju skraćene procedure tj skraćeni postupci sukladno članu 27 stavak 2) , a stavicima 4) i 5) navedenog člana 27. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije (Službene novine Federacije BIH br. 70/13 i 5/14) propisano je da se otkup električne energije proizvedene u mikropostrojenjima vrši po garantovanim otkupnim cijenama koja se primjenjuje na privilegovane proizvođače za isti obnovljivi izvor a da obavezan otkup električne energije traje 12 godina a da nakon isteka tog perioda mikroproizvođač stječe pravo na garantovan otkup električne energije po referentnoj cijeni.

SOLAR ENERGO BATISTA podnosi vam zahtjev za obavezan otkup električne energije po garantovanim cijenama proizvedene u mikropostrojenju solarna fotonaponska elektrana „Batista 1“u skladu i na način kako je to definirano članom 27 Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije (Službene novine Federacije BIH br. 70/13 5/14) , Pravilnikom za mikropostrojenja obnovljivih izvora energije koje donosi regulatorna komisija za energiju u Federaciji BIH, te vas molimo da poštujuete član 10 stavak 1) točku g) koja navodi da je nadležnost operatora za OIEiEK da u skladu s članom 27 navedenog zakona zaključuje Ugovor o otkupu električne energije sa mikroproizvođačem te vrši obračun i isplatu finansijskih sredstava za isporučenu električnu energiju.

Molimo Vas da striktnim i pravilnim tumačenjem poštujuete član 3.stav 1) točku r) , član 10.stav 1) točku (g), te član 27. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije (Službene novine Federacije BIH br. 70/13 5/14) , Pravilnik za mikropostrojenja obnovljivih izvora energije koje donosi regulatorna komisija za energiju u Federaciji BIH prilikom izdavanja ugovora o otkupu električne energije po garantovanim cijenama.

Navedeni zakon i navedeni pravilnik nigdje u niti jednom članu ne propisuju kao uslov za mikroproizvođača da mora steći status privilegovanog proizvođača da bi stekao pravo na otkup električne energije iz OIE po garantovanim cijenama. Ako navedeni zakon i pravilnik drugačije propisuju u nekim članovima ili stavcima o mikropostrojenju – mikroproizvođaču , molimo vas da nas kao neuku stranku u postupku obavjestite pismenim putem...“

Navodi da se tuženi na navedeni zahtjev očituje svojim dopisom broj 02-3-1529-1/21 od dana 17.08.2021 godine, u kojem tvrdi da pomenuti zahtjev nije podnešen na jednom od propisanih obrazaca. U daljnjem tekstu se poziva na mišljenje Federalnog ministarstva energije, rudarstva i industrije (FMERI) BROJ: 05-17-1138/16 OD 07.05.2016. godine koje govori da mikroproizvođači podliježu obavezi podnošenja zahtjeva za sticanje statusa potencijalno privilegovanog proizvođača električne energije i privilegovanog proizvođača električne energije te od SOLAR ENERGO BATISTA zahtjevaju da podnesu zahtjev na navedenim obrazcima za obavezan otkup električne energije za mikropostrojenje „SE BATISTA 1“, u daljnjem tekstu dopisa ostavlja se rok od 15 dana od dana prijema dopisa da se zahtjev uredi na propisanom obrascu a u protivnom će se smatrati da zahtjev nije ni podnesen. Na kraju dopisa se skreće pažnja na obavještenja na internet stranici ali i na internet stranici FMERI o nemogućnosti dodjeljivanja dinamičkih kvota tj dodjeljivanja statusa potencijalno privilegovanog proizvođača/privilegovanog proizvođača po zahtjevima pristiglim nakon 31.12.2020.godine

Shodno navedenom dopisu tuženog, Operatora za OIEIEK broj :02-2-1529-1/21, jasno je vidljivo da je jedini izvor prava koji se primjenjuje na mikroproizvođače od strane Operatora za OIEIEK, mišljenje ministarstva broj :05-17-1138/16, a ne Zakon o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije(*Službene novine Federacije BIH br. 70/13 5/14*) i to članovi navedenog zakona koji jasno i na nedvosmislen način uređuju mikroproizvođača i to članovi 3. stav stav 1) tačku r) , član 10. stav 1) tačku (g), te član 27. i Pravilnik za mikropostrojenja obnovljivih izvora energije koje donosi Regulatorna komisija za energiju u Federaciji BIH.

Pažljivo čitajući mišljenje ministarstva jasno je vidljivo da je donešeno pozivajući se na članove zakona koji nemaju veze sa mikroproizvođačem. Navedeno mišljenje je donešeno pozivajući se na članove 5., 18., 19. i 23. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije te člana 25. i člana 26. Uredbe o podsticanju proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije i određivanju naknade za podsticanje, koja niti u jednom članu ne obrađuje pojam mikroproizvođača.

Dakle, tuženi tužioca tretira kao priligovanog proizvođača električne energije a ne kao mikroproizvođača, pa samim tim od te činjenice zavisi primjena usvojenih procedura propisanih pozitivnopravnim-propisima.

Dalje, tuženi ne poštuje član 3.stav 1) tačku r) , član 10.stav 1) tačku (g), te član 27. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije (Službene novine Federacije BiH br. 70/13 5/14) , Pravilnik za mikropostrojenja obnovljivih izvora energije koje donosi regulatorna komisija za energiju u Federaciji BiH, prilikom izdavanja Ugovora o otkupu električne energije po garantovanim cijenama za mikroproizvođača, a primjenjuje članove zakona koji se ne odnose na mikroproizvođača i primjenjuje mišljenje resornog ministarstva koje stavlja iznad navedenog zakona koji jasno i na nedvosmislen način uređuje pojam mikroproizvođača.

Tuženi po hijerarhiji pravnih normi koji uređuju konkretni slučaj primjenju „mišljenje Ministarstva energije u rudarstva FBiH - FMERI“ iznad zakona što je u suprotnosti s zakonom i Ustavom BiH a također je i navedeno mišljenje FMERI u suprotnosti s Zakonom o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije (Službene novine Federacije BiH br. 70/13 5/14) jer mišljenje navodi drugačije procedure za mikroproizvođača nego što navodi navedeni zakon, što samo po sebi predstavlja fragmatno kršenje osnovnih pravnih načela, kao i prava na pravilni, pravičnu i jednaku primjenu prava u pogledu tužioca.

Dakle, samovoljom tuženog, odnosno odlukom da se navedeni članovi Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije (Službene novine Federacije BiH br. 70/13 5/14) član 3. stav 1) tačku r) , član 10.stav 1) tačku (g), te član 27 ne primjenjuju, odnosno ignorišu , dovodi svjesno stranke u postupku u zabludu upućujući ih na podošenje zahtjeva u skladu s članom 23. navedenog zakona koji se odnosi na druge postupke. I na kraju, tužilac tuženom sa predmetnog mikropostrojenja „Batista - 1“ proizvedenu električnu energiju isporučuje, i za iste ispostavlja fakture, a tuženi iste dalje preprodaje i samim tim ostvaruje prihod, odnosno dobit.

Pravni osnov tužbe sadržan je u odredbi člana 27. ZOO a u vezi člana 3.stav 1) tačka r) , člana 10.stav 1) tačka (g), te člana 27. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije (Službene novine Federacije BiH br. 70/13 5/14) , te u Pravilniku za mikropostrojenja obnovljivih izvora energije koje donosi regulatorna komisija za energiju u Federaciji BiH. , te predlaže da donese presudu kao u dispozitivu, uz naknadu troškova postupka.

Tuženi u Odgovoru na tužbu ističe da osporava tužbu i postavljeni tužbeni zahtjev, kao i visinu, kao neosnovan u cijelosti, te predlaže da Sud donese presudu kojom će u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev uz oabevzu nadoknade tuženom troškova parničnog postupka uvećano za zakonske zatezne kamate poče od dana donošenja presude do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana i pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

U odgovoru ukazuje da Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije („Službene novine Federacije BiH”, br, 70/13 i 5/14), između ostalog definiše obavezujuće ciljeve udjela obnovljivih izvora energije u proizvodnji električne

energije, te podsticajne mjere za proizvodnju električne energije iz OIEiEK. Akcioni plan za korištenje OIE („Službene novine Federacije BiH”, broj: 94/18) (APOEF), između ostalog, sadrži i maksimalni nivo instalirane snage proizvođača čija će se proizvodnja podsticati za svaku tehnologiju (dinamičke kvote). Poticanje proizvodnje električne energije se vrši s ciljem ostvarivanja udjela energije iz obnovljivih izvora od 41% u 2020.g. u bruto finalnoj potrošnji energije na području Federacije BiH kao obaveza koja je za Bosnu i Hercegovinu proistekla kao članici Energetske zajednice. Akcioni plan je istekao dana 31.12.2020. godine nakon kojeg datuma tuženi kao institucija koja je zadužena za provedbu APOEF-a, prilikom rješavanja zahtjeva iz svoje nadležnosti, nije u mogućnosti poticati proizvodnju električne energije iz OIE. Poticaj se dodjeljuje iz sredstava naknada za poticanje OIE, koje se prikuplja od građana Federacije BiH putem računa za električnu energiju. Da bi se ostvarilo pravo na garantovanu (poticajnu) cijenu podnosi se zahtjev za sticanje statusa privilegovanog proizvođača, Zahtjev za sticanje statusa privilegovanog proizvođača se podnosi Operatoru za OIEiEK, te se nakon sticanja istog zaključuje ugovor o otkupu električne energije po garantovanoj cijeni. Član 23. stav (1) Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije propisuje da je Privilegovani proizvođač električne energije, u smislu ovog zakona, kvalifikovani proizvođač koji ima pravo da se od njega po garantovanim cijenama otkupe ukupne količine proizvedene električne energije tokom unaprijed utvrđenog perioda. Stav (2) propisuje da status privilegovanog proizvođača može dobiti imalac Dozvole za rad — licence za obavljanje djelatnosti proizvodnje električne energije, kojem je, u skladu sa članom 20. stav (2) ovog zakona, utvrđen status kvalifikovanog proizvođača. Stav (8) istog člana propisuje da rješavajući po zahtjevima Operator OIEiEK provjerava ispravnost podataka i ispunjenost kriterija za dodjeljivanje statusa privilegovanog proizvođača, odnosno potencijalnog privilegovanog proizvođača i u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva obavještava investitora, odnosno kvalifikovanog proizvođača o svojoj odluci. Stav (14) (15) propisuju da kvalifikovani proizvođač koji od Operatora za OIEiEK po zahtjevu za sticanje statusa privilegovanog proizvođača dobije pozitivan odgovor rješenjem Operatora za OIEiEK stiče status privilegovanog proizvođača i pravo potpisivanja ugovora o otkupu električne energije i ostvaruje pravo prodaje proizvedene električne energije po garantovanim cijenama tokom perioda od 12 godina što je definisano ugovorom o otkupu električne energije sa Operatorom za OIEiEK.

Za postavljeno potraživanje tužitelj nema uporišta niti u zakonu niti u pravnom poslu. Naime, tužitelj traži da sa tuženim zaključi ugovor o otkupu električne energije po garantovanim cijenama. Pravo na isplatu po garantovanoj cijeni tužitelj nije dokazao niti jednim dokazom iako je teret dokazivanja na njemu. Pravo na otkup električne energije po garantovanim cijenama stiče se u posebnom postupku koji se vodi kod tuženog. O utvrđivanju statusa privilegovanog proizvođača, odnosno proizvođača koji ima pravo na otkup proizvedene električne energije po garantovanim otkupnim cijenama (poticajna cijena) tuženi odlučuje rješenjem. Tuženi za tužitelja za solarnu fotonaponsku elektranu „BATISTA 1” nije donio rješenje o sticanju statusa privilegovanog proizvođača, odnosno rješenje kojim stiče pravo na otkup električne energije iz OIE po garantovanoj cijeni.

Tužitelj je tuženom podnio zahtjev za sticanje statusa privilegovanog proizvođača u trenutku kada nije imao status kvalifikovanog proizvođača niti dozvolu za rad izdatu od Regulatorne komisije za energiju u Federaciji BiH, koja je obavezna za sticanje statusa privilegovanog proizvođača. Po zahtjevu za sticanje statusa privilegovanog proizvođača tuženi je donio zaključak kojim se zahtjev odbacuje, te smatra kao da nije podnesen.

Unatoč tome tužitelj u svom tužbenom zahtjevu traži da ugovor o otkupu električne energije po garantovanoj otkupnoj cijeni za mikropostrojenje SE BATISTA 1 zamijeni presuda koja bi utvrdila tekst ugovora o otkupu u čijem članu 3. stav (3) navodi da iznos garantovane cijene iznosi 0,40710 KM/kWh, koja garantovana cijena je važila do 31.08.2020. godine, kada tužitelj za predmetno postrojenje nije imao dozvolu za rad. Tužitelj je tuženom također podnio zahtjev za obavezan otkup električne energije po garantovanim cijenama proizvedene u mikropostrojenju. U skladu sa odredbama upravnog postupka tuženi je tražio da tužitelj uredi podneseni zahtjev, a kako to isti nije učio iako je upozoren na posljedice propuštanja, tuženi je donio zaključak kojim se zahtjev podnosioca odbacuje i smatra se kao da nije podnesen u smislu odredbi člana 67. stav (2) Zakona o upravnom postupku.

Dakle, očito je da tužitelj nije u odgovarajućem postupku ostvario pravo na obračun isporučene energije prema garantovanim cijenama niti je zaključen ugovor o otkupu električne energije po garantovanim cijenama u skladu sa članom 10. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije. Tužitelj ima mogućnost da svoju električnu energiju prodaje na tržištu električne energije. Međutim, tužitelj je unatoč tome tuženom dostavljao fakture po poticajnoj cijeni, koje je tuženi uredno vraćao u obrazloženje.

U odnosu na navode tužitelja da je isti prethodno ishodio sve neophodne dozvole koje su potrebne za proizvodnju električne energije u mikropostrojenju ističemo da posjedovanje određenih dozvola ne znači i da će se samo na osnovu istih dobiti i pravo na otkup električne energije po garantovanoj cijeni, jer su ti dokumenti samo jedan od uslova koji se mora ispuniti. Tužilac ovdje napominje da je Akcioni plan za korištenje obnovljivih izvora energije u Federaciji Bosne i Hercegovine - APOEF istekao dana 31.12.2020. godine. APOEF je do 2020. godine definisao indikativne ciljeve proizvodnje električne energije iz OIE u postojećem novim proizvodnim kapacitetima, procjenu ukupnog doprinosa (instalirani kapaciteti, bruto proizvodnje električne energije) koji se očekuje od svake tehnologije za proizvodnju obnovljive energije za ispunjenje okvirnih ciljeva do 2020. godine, za udjele energije iz obnovljivih izvora u proizvodnji električne energije u periodu 2010. - 2020. godina, te pregled proizvodnje električne energije iz OIE koji će se poticati do 2020. godine. S tim u vezi, tuženi, kao institucija koja je zadužena za provedbu APOEF-a, prilikom rješavanja zahtjeva iz svoje nadležnosti, nije u mogućnosti dodjeljivati dinamičke kvote (dinamička kvota je maksimalni nivo instalisane snage postrojenja OIEiEK za svaki primarni izvor, čija se proizvodnja električne energije potiče u jednoj kalendarskoj godini- član 3. stav (1) tačka hh Zakona.

Tuženi također ističe da su pred Kantonalnim sudom u Mostaru donesene dvije presude, u upravnom sporu, gdje se u Presudi broj: 07 0 U 013696 16 U od 22.03.2019. godine navodi: „Tužbeni navodi tužitelja da ima dozvolu za rad za proizvodnju električne energije i upotrebnu dozvolu nemaju uticaja na rješenje konkretne upravne stvari, jer dozvola za rad za proizvodnju električne energije i upotrebna dozvola ne znači da će samo na osnovu dobijenih dozvola steći status privilegovanog proizvođača, a dozvola za rad jeste jedan od dokumenata za sticanje statusa privilegovanog proizvođača ali ne i da se taj status stiče automatski dobijanjem navedenih dozvola". U drugoj presudi Kantonalnog suda broj: 07 0 U 014251 17 U od 15.11.2019, godine se navodi „Tužbeni navodi tužitelja da ima dozvolu za rad za proizvodnju električne energije nema utjecaja na rješenje konkretne upravne stvari, jer dozvola za rad za proizvodnju električne energije ne znači da samo na osnovu dobijenih dozvola steći i status privilegovanog proizvođača, a dozvola za rad jeste jedan od dokumenata za sticanje statusa privilegovanog proizvođača, ali ne i da se taj status stiče automatski dobijanjem dozvola. Sud također smatra da tužitelj u tužbi neosnovano navodi da je o njegovom zahtjevu trebalo odlučiti primjenom odredbe člana 27. stav 4. i 5. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije, jer se postupak dobijanja privilegovanog proizvođača provodi na temelju odredbe člana 23. Zakona, a kaju odredbu je tuženi pravilno primjenio odlučujući o zahtjevu tužitelja.

U odnosu na navode tužitelja da je tužitelj rješenjem tuženog broj: 02-1503-6/20 od 11.06.2021. godine stekao uslove za sklapanje Ugovora o otkupu električne energije za predmetno postrojenje u skladu sa članom 27. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije po garantovanim otkupnim cijenama ističemo da su ti navodi netačni i netačno je da je rješenje broj 021503-6/20 od 11.06.2021. godine izdato od tuženog, a o čemu smo obavijestili tužitelja odgovorom na opomenu pred tužbu broj: 02-38-2/22 od 17.02.2022. godine, ali aktom kojim se vrši povrat faktura broj: 02-38/22 od 10.01.2022. godine. Za predmetni akt tuženi je saznao tek 21.12.2021. godine, kada je tužitelj elektronskom poštom poslao kopiju istog stručnoj saradnici za ekonomske poslove Katici Tole.

Predmetni akt je potpisan od strane Boriše Misirače, koji je razriješen dužnosti direktora Operatora za OIEiEK, sa danom 14.12.2020. godine otkada isti u Operatoru za OIEiEK ne obnaša nijednu funkciju. Odluka o razrješenju je objavljena u Službenim novinama Federacije BiH broj: 90/20, te je time bila dostupna javnosti. Rješenje broj: 02-1503-6/20 od 11.06.2021. godine je za tuženog „nepostojeći akt", jer je isto doneseno od strane fizičkog lica, koje nije ovlašteno da donosi takve akte.

Uvidom u protokol Operatora za OIEiEK, koji se vod hronološki, utvrđeno je da se protokolarni broj: 02-1503/20 odnosi na zahtjev tužitelja za upis u registar projekata OIEiEK koji vodi tuženi. Po istom zahtjevu je vd. direktora Operatora za OIEiEK Željko Doleček donio rješenje o upisu u registar projekata broj: 02-1503-5/20 od 02.08.2021. godine. U protokolu u Operatora za OIEiEK nije evidentirano rješenje broj: 02-1503-6/20 od 11.06.2021. godine, koje je potpisao Boriša Misirača.

Tuženi nije nadležan za utvrđivanje statusa mikro-proizvođača, odnosno da objekt SE BATISTA 1-23 kW „spada u kategoriju mikro-proizvođača odnosno da ispunjava uslove koji definišu mikro-postrojenje navedene u Zakonu o korištenju OIEiEK". Nadležnosti tuženog jasno su zakonom utvrđene. Lice ovlašteno za zastupanje Operatora za OIEiEK do 10.02.2022. godine je bio Željko Doleček, vršilac dužnosti direktora, a na osnovu Odluka Vlade Federacije BiH o imenovanju, koje su objavljene u Službenim novinama Federacije BiH, te time bile dostupne javnosti. Tužen ističe da su tužitelju u toku 2021. godine upućeni akti u kojim je jasno naznačeno da je potpisnik Željko Doleček, v.d. direktora Operatora za OIEiEK, pa je ta činjenica tužitelju i po tom osnovu morala biti poznata.

Tadašnji vršilac dužnosti direktora Operatora za OIEiEK je podnio krivične prijave Tužilaštvu BiH, Federalnom tužilaštvu i Tužilaštvu HNK protiv razriješenog direktora Operatora za OIEiEK Boriše Misirače, između ostalog, rad toga što je kao neovlaštena osoba, koristeći neovlašteno pečat Operatora za OIEiEK, lažno se predstavljao za direktora, sam nezakonito donio Rješenje od 11.06.2021. godne.

Tužitelj navodi da je za svoje postrojenje „BATISTA 2" Rješenjem tuženog broj: 02-1272-1/20 Od 05.11.2020. godine stekao uslove za sklapanje Ugovora o otkupu Ugovora o otkupu električne energije za predmetno postrojenje u skladu sa članom 27. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije po garantovanim otkupnim cijenama ističemo da je postupanje po članu 27. Zakona nadležnosti Regulatorne komisije za energiju u Federaciji BiH, te da tuženi nije nadležan da donosi takve akte. Također tuženi ističe da je tačkom 2. Zaključka Vlade Federacije BiH od 17.09.2020. godine, koja je osnivač tuženog, tadašnji direktor tuženog bio zadužen da obustavi postupke zaključivanja ugovora o otkupu električne energije po garantovanim cijenama, odnosno zaključivanja ugovora za otkup električne energije sa mikroproizvodatima do 30.11.2020. godine.

Takođe je Vlada Federacije BiH tačkom 7. Zaključka od 07.04.2022. godine zadužila tuženog da izvrši reviziju/poništanje svih rješenja o statusu mikroproizvođača koje je izdavao proizvođačima OIE i ostalih dokumenata koji su proistekli iz navedenih rješenja, a u koja spada i navedeno rješenje broj: 02-1272-1/20 od 05.11.2020. godine. Za navedeno postrojenje „BATISTA 2", tužitelj u trenutku potpisa ugovora o otkupu električne energije po garantovanim cijenama nije imao status kvalifikovanog proizvođača niti Dozvolu za rad izdatu od Regulatorne komisije za energiju u Federaciji BiH. Istu je tek stekao 29.06.2021. godine.

Tužitelj se poziva na član 10. stav 1) tačka (g), član 27. stav (4) i stav (5) Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije efikasne kogeneracije, zanemarujući ostale odredbe Zakona. Predmetni članovi se ne mogu posmatrati odvojeno od ostalih odredbi Zakona. Zakon o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije ne upućuje na odvojenu proceduru dodjele statusa privilegovanog proizvođača mikropostrojenjima, odnosno sticanje prava na otkup električne energije po garantovanim cijenama, osim u članu 23. stav (12) Zakona, koji se odnosi na plaćanje depozita u postupku sticanja statusa potencijalnog privilegovanog proizvođača, gdje se, između

ostalog, propisuje da projekti čija ukupna instalisana snaga postrojenja ne prelazi 23 kW (Mikropostrojenje OIE), ne podliježu obavezi plaćanja depozita. Iz ovoga su vidljive dvije stvari:

Prilikom dodjele statusa privilegovanog proizvođača procedura je ista za sve vrste postrojenja (dakle i za mikropostrojenja) obavezna je provjera uklapanja u slobodne dinamičke kvote, tj. mikropostrojenje se u trenutku podnošenja zahtjeva za dodjelu statusa mora kompletnom instalisanom snagom uklopiti u slobodne dinamičke kvote.

Zakon, kada je to potrebno, jasno izdvaja mikropostrojenja od primjene pojedinih odredaba. Jasno je da samo navođenje iznimke u obavezi plaćanja ovog depozita znači da vlasnici mikropostrojenja podnose istu vrstu zahtjeva, kao vlasnici postrojenja veće instalisane snage od 23 kW, te shodno tome podliježu istoj proceduri. Mikroproizvođači su izuzeti od obaveze prijavljivanja plana proizvodnje učestvovanja u troškovima balansiranja.

Član 22. Stav (3) tačka f) Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije definiše plan prikupljanja naknada za podsticanje korištenja OIEiEK za period 10 godina u skladu sa dinamičkim kvotama iz čl. 5., 6., 18. 19. Zakona i garantovanim cijenama.

Navedena odredba Zakona propisuje da se naknada za podsticanje korištenja OIEiEK predviđa na osnovu 10-godišnjeg plana. Ovaj plan se kreira, između ostalog, na osnovu predviđenih dinamičkih kvota (tabela 10b. APOEF-a). Iz ovog je jasno da se mikropostrojenja moraju uklapati u dinamičke kvote, jer ukoliko bi se mikropostrojenja izuzela iz ovog 10-godišnjeg plana, odnosno, ukoliko bi se mikropostrojenjima status privilegovanog proizvođača dodjeljivao nezavisno od slobodnih dinamičkih kvota, kompletan sistem podsticanja proizvodnje bio bi ugrožen.

Naime, vrlo neizvjestan broj budućih mikropostrojenja i njihova ukupna instalisana snaga te planirana proizvodnja, neograničena bilo kakvim planom, uz napomenu da su za podsticanje proizvodnje iz mikropostrojenja predviđene najviše garantovane cijene, upućuje da ova sredstva moraju biti planirana. Ukoliko ova sredstva nisu dio 10-godišnjeg plana prikupljanja naknada za podsticanje korištenja OIEiEK, kako bi drugačije mogla biti obezbjeđena.

Tuženi ističe da ni podzakonski akti mikropostrojenja ne posmatraju odvojeno od ostalih postrojenja, pa tako odredba člana 23. Stav (1) Uredbe o podsticanju proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije i određivanju naknada za podsticanje („Službene novine Federacije BiH" broj: 48/14) propisuje da se status potencijalnog privilegovanog proizvođača, odnosno status privilegovanog proizvođača može steći za postrojenja iz člana 20. stav (1) tač. b) c) koje zadovoljavaju kriterije iz ove uredbe i ukoliko se u smislu člana 23. stav (9) tačka a) Zakona OIEiEK, to postrojenje, na dan podnošenja zahtjeva, svojom ukupnom instalisanom snagom uklapa/ulazi u dinamičku kvotu za tu vrstu postrojenja. Postrojenja iz člana 20. stav (1) tačke b) i c) su vjetroelektrane i solarne elektrane, instalisane snage do i uključivo 1 MW.

Iz navedenog je vidljivo da uredba ne tretira mikropostrojenja odvojeno od ostalih postrojenja, čak suprotno, jasno definiše samo gornju granicu instalisane snage, iz čega je jasno da je za mikropostrojenja predviđena ista procedura sticanja statusa privilegovanog proizvođača, kao za ostala postrojenja, kao i da se mikropostrojenja računaju u dinamičku kvotu odgovarajućeg primarnog izvora.

Tabela 10b. Akcionog plana Federacije Bosne i Hercegovine za korištenje jasno navodi mikropostrojenja prilikom određivanja dinamičkih kvota za svaki primarni izvor koji te se podsticati do 2020. godine.

Također, ukupno proizvedena energija iz mikropostrojenja je sastavni dio predviđene energije svakog pojedinog primarnog izvora utvrđena radi osiguranja provedbe zakonske odredbe o minimalnom učešću od 5% od ciljanog udjela za proizvodnju energije iz postrojenja za OIEiEK.

Operator za OIEiEK je, obzirom na specifičnosti mikropostrojenja, tražio dodatna pojašnjenja od Federalnog ministarstva energije, rudarstva i industrije s obzirom da je Vlada Federacije BiH Akcion plan Federacije BiH za korištenje obnovljivih izvora energije usvojila na prijedlog Federalnog ministarstva energije, rudarstva i industrije, da je Federalno ministarstvo energije, rudarstva i industrije određivač Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije. Federalno ministarstvo energije, rudarstva i industrije je, kao službeni obrađivač Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije efikasne kogeneracije i Uredbe o podsticanju proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora i efikasne kogeneracije i utvrđivanju naknade za podsticanje između ostalog, istaklo da u ovom momentu nema mogućnosti podsticati proizvodnju mikropostrojenja odvojeno od plana datog APOEF-a, obzirom da je i na osnovu navedenih dinamičkih kvota urađena projekcija plana prikupljanja naknada za podsticanje korištenja OIEiEK za period 10 godina (2010-2020), te da je mišljenja da mikro proizvođači podliježu obavezi podnošenja zahtjeva za sticanje statusa potencijalnog privilegovanog proizvođača privilegovanog proizvođača električne energije. Navedena mišljenja su 06.10.2017. godine objavljena na internet stranici Operatora za OIEiEK, a ista su tužiocu poslana na znanje od strane Tuženog prilikom odgovora na upite tuženog.

U odnosu na navode tužitelja vezano za činjenicu da je isti upisan u Registar izgrađenih projekata, te da je ishodovao rješenje o odobrenju za upotrebu tužem ističe da upis u Registar projekata OIEiEK, koji je jedinstvena evidencija o projektima OIEiEK, koju vodi Operator za OIEiEK kojim su obuhvaćeni projekti u fazi ispitivanja, projekti u izgradnji izgrađena postrojenja i napušteni projekti, ne garantuje pravo na Otkup električne energije, koje pravo se stiče u posebnom postupku kod Tuženog, ukoliko se ispune Zakonom propisani kriterij.

U odnosu na navode da mikropostrojenja imaju pravo na poseban poticaj u skladu sa članom 27. Zakona ističemo da je poseban poticaj što isti nemaju obavezu kod prijavljivanja plana proizvodnje, niti učestvuju u troškovima balansiranja, a poseban poticaj jesu i skraćene procedure, u skladu sa Pravilnikom za mikro-postrojenja OIE,

kojim će biti definisani postupci kod izgradnje, uslovi priključenja na distributivnu mrežu, način mjere ja obračuna proizvedene električne energije.

Vezano za pozivanje tužitelja na Pravilnik za mikro-postrojenja obnovljivih izvora energije, tuženi ističe da Pravilnik ne reguliše obavezan otkup po garantovanim cijenama. Zakonom je propisano da predmetni Pravilnik definiše postupke kod izgradnje, uslove priključenja na distributivnu mrežu, način mjerenja i obračuna proizvedene električne energije.

Dozvola za rad za proizvodnju električne energije u mikropostrojenju OIE nigdje ne propisuje obavezu otkupa električne energije od tužitelja po garantovanim cijenama, već navodi da je imalac dozvole ovlašten ugovarati isporuku i prodaju proizvedene električne energije u skladu sa zakonom i drugim propisima (tačka 3.3.), da proizvodnju električne energije obavlja kao kvalifikovani proizvođač (tačka 3.4.), da ima prednost isporuke električne energije u skladu sa važećim zakonima drugim propisima (tačka 3.5.), da ima pravo pristupa distributivnoj mreži pod uslovima propisanim mrežnim pravilima distribucije drugim propisima (tačka 3.6.), da nema obavezu prijavljivanja plana proizvodnje niti sudjelovanja u troškovima balansiranja (tačka 3.7.), te da je obavezan pridržavati se propisa Operatora za obnovljive izvore energije i efikasnu kogeneraciju (tačka 4.1.3.) Također ni Rješenje Regulatorne komisije za energiju u Federaciji BiH ne propisuje obavezu otkupa električne energije od tužitelja po garantovanim cijenama.

Nije tačan navod tužitelja da je tuženi kao jedini izvor prava koji se primjenjuje na mikroproizvođače primjenjuje mišljenje Ministarstva broj: 05-17-1138/16 od 07.05.2016. godine, koja po navodima tužitelja tuženi stavlja iznad Zakona. Tuženi je detaljno u tački VI ovog odgovora na tužbu iznio argumente koji pobijaju ove navode tužitelja. Dakle, mora se steći status privilegovanog proizvođača da bi se steklo pravo na otkup električne energije po garantovanim cijenama, jer Zakon za sve kvalifikovane proizvođače propisuje obavezu sticanja statusa privilegovanog proizvođača da bi se vršio otkup po garantovanim cijenama, a mikroproizvođače samo isključuje iz obaveze plaćanje depozita. Čak i sam tužitelj u svom tužbenom zahtjevu traži da ugovor o otkupu električne energije po garantovanoj otkupnoj cijenama za mikropostrojenje SE BATISTA 1 zamijeni presuda koja bi utvrdila tekst ugovora o otkupu u čijem članu 3. stav (1) navodi „Proizvođač, s obzirom na status privilegovanog proizvođača, ima pravo na otkup Energije elektrane po garantovanim cijenama." Iz gore navedenih razloga predlažemo da Sud odluči kao u uvodu Odgovora na tužbu.

Na glavnoj raspravi održanoj dana 28.04.2023. godine izvedeni su sljedeći dokazi: Saslušanje je parnična stranka Ivan Batista, te je proveden i dokaz uvid i čitanje u materijalne dokaze tužitelja: i to : Rješenje broj :03-01-17-10/20 od 13.03.202 godine, Uvjerenje o registraciji poreskog obaveznika, Obavještenje Službe za statistiku Zenica od 03.04.2020. godine, Rješenje broj : 02-1272-1/20 od 05.11.2020. godine, Rješenje broj : 02-1503-6/20 od 11.06.2021. godine, Rješenjem Općine Usora broj :04-03-19-32/20 od dana 27.04.2020 godine ishodio urbanističku dozvolu za izvedbu mikropostrojenja „ SE BATISTA 1-23 KWH“, Prethodna elektroenergetska suglasnost za proizvođača

broj:184-06-20/0573 od dana 26.06.2020 godine, Energetska dozvola broj : ED-725/20 od dana 23.11.2020.godine, Rješenje broj 04-03-19-108/20 o odobravanju izvedbe mikropostrojenja „SE BATISTA 1“ od dana 20.10.2020.godine, Rješenje o odobrenju za uporabu broj :04-03-19-121/20 od dana 23.11.2020.godine, Elektroenergetska suglasnost broj:053-12-20/0573 od dana 15.12.2020.godine, Ugovor o opskrbi električnom energijom s javnim opskrbljivačem 4433-750/2020 od dana 22.06.2020.godine, Ugovor o priključenju proizvođača na distribucijsku mrežu broj :053-12-20/0573-UP 05, Ugovor o korištenju distribucijske mreže niskog napona broj:053-12-20/0573-UK O3, Zapisnik o internom tehničkom pregledu objekta „SE BATISTA 1“ , poslovica elektro Usora broj III-2-305/21, Dozvola za rad za proizvodnju električne energije u mikropostrojenju OIE „ SE BATISTA 1“ broj: UP1-06-13-1-123-1/121 od 15.07.2021. godine, Rješenje broj 02-1503-5/20 od dana 02.08.2021, Zahtjev za obavezan otkup električne energije proizvedene u mikropostrojenju solarna fotonaponska elektrana „Batista 1“ br.33/2021 od dana 10.08.2021.godine, Dopis Operatora za OIEIEK broj :02-2-1529-1 od dana 17.08.2021.godine, Mišljenje Ministarstva energije u rudarstva FBiH broj 05-13-1/21 od 03.02.2021. godine, dokazi predati uz tužbu, Aktuelni izvod iz sudskog registra Općinskog suda u Mostaru od 21.06.2021. godine za OIEiEK Mostar, Rješenje Općinskog suda Mostar broj Tt-O-864/20 od 17.03.2021. godine, Zaključak o ispravci greške u rješenju broj 04-03-19-108/20-1 od 15.02-2023.god, Zaključak o ispravci greške u rješenju broj 04-03-19-121/20-1 od 15.02-2023.god, Zaključak o ispravci greške od 15.02-2023.god, Zaključak o ispravci greške u rješenju broj 04-03-19-32/20-1 od 15.02-2023.god, Rješenje o usklađivanju poslovanja broj 03-01-17-53/22 15.11.2022. godine;

kao i uvid i čitanje materijalne dokaze tuženog, i to: Zahtjev za sticanje stausa privilegovanog proizvođača električne energije od 17.03.2021. godine, Zaključak broj: 02-585-2/21 od 06.05.2021. godine, Odluka o davanju saglasnosti na garantovane otkupne cijene električne energije iz OIEiEK („Službene novine Federacije BiH“, broj: 15/19), Odluka o davanju saglasnosti na garantovane otkupne cijene električne energije iz OIEiEK („Službene novine Federacije BiH“, broj: 61/20), Zaključak broj: 02-1529-2/21 od 16.09.2021. godine, Obavijest o prijemu/uručenju zaključka broj: 02-585-2/21 od 06.05.2021. godine i broj: 02-1529-2/21 od 16.09.2021. godine, Povrat faktura broj: 02-38/22 od 10.01.2022. godine, Presuda Kantonalnog suda u Mostaru broj: 07 0 U 013696 16 U od 22.03.2019. godine, Presuda Kantonalnog suda u Mostaru broj: 07 0 U 014251 17 U od 15.11.2019. godine, e-mail prepiska između Katice Tole i tužitelja od 17.12.2021. godine i 20.12.2021. godine, e-mail od tužitelja od 21.12.2021. godine u čijem prilogu dostavlja predmetno rješenje broj: 02-1503-6/20 od 11.06.2021. godine, Odluka o razrješenju dužnosti direktora Operatora za OIEiEK („Službene novine Federacije BiH“, broj: 90/20), Odgovor na opomenu pred tužbu broj: 02-38-2/22 od 17.02.2022. godine, Zahtjev za upis izgrađenih projekata u Registar projekata OIEiEK, Rješenje broj: 02-1503-5/20 od 02.08.2021. godine, Odluka o imenovanju vršioca dužnosti direktora Operatora za OIEiEK („Službene novine Federacije BiH“, broj: 90/20), Odluka o imenovanju vršioca dužnosti direktora Operatora za OIEiEK („Službene novine Federacije BiH“, broj: 21/21), Odluka o imenovanju vršioca dužnosti direktora Operatora za OIEiEK („Službene novine Federacije BiH“, broj: 47/21),

Odluka o imenovanju vršioca dužnosti direktora Operatora za OIEiEK („Službene novine Federacije BiH“, broj: 75/21), Odluka o imenovanju vršioca dužnosti direktora Operatora za OIEiEK („Službene novine Federacije BiH“, broj: 105/21), Krivična prijava od 18.01.2022. godine podnesena Kantonalnom tužilaštvu HNK-Mostar, Krivična prijava od 21.01.2022. godine podnesena Federalnom tužilaštvu, Krivična prijava od 21.01.2022. godine podnesena Tužilaštvu BiH, Zaključak Vlade Federacije BiH V.broj: 1282/2020 od 17.09.2020. godine, Zaključak Vlade Federacije BiH V.broj: 463/2022 od 07.04.2022. godine, Dozvola za rad za proizvodnju električne energije u mikro-postrojenju OIE broj: UP1-06-13-1-90-1/21 od 29.06.2021. godine, Akt o sticanju statusa kvalifikovanog proizvođača za solarnu elektranu BATISTA 2 od 29.06.2021. godine, Tabela 10b. Akcionog plana Federacije Bosne i Hercegovine za korištenje OIEiEK, Odgovor FERK-a, broj: 01-07-697-01/15 od 27.08.2015. godine, Odgovor FMERI-a broj: 05-17-1138/16 od 07.05.2016. godine, Dozvola za rad za proizvodnju električne energije u mikropostrojenju OIE broj: UP1-06-13-1-123-1/21 od 15.07.2021. godine, Akt o sticanju statusa kvalifikovanog proizvođača električne energije, Rješenje broj: UP1-06-13-1-123-6/21 od 15.07.2021. godine, Odluka o davanju ovlaštenja za potpisivanje broj: 02-38-4/22 od 04.05.2022. godine, Rješenje Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 Reg 020830 22 Pž od 28.09.2022. godine, Rješenje Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 Reg 021112 22 Pž od 28.12.2022. godine.

Analizom provedenih dokaza, pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, a u skladu sa članom 8. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06, 98/15), odlučeno je kao u dispozitivu, iz sljedećih razloga:

Tužiteljjev pravni interes za podizanje tužbe, kojom od suda traži da utvrdi da je tužitelj stekao uslove za zaključenje ugovora o otkupu električne energije proizvedene u mikropostrojenju SE „BATISTA 1“ po višoj garantovanoj cijeni i slijedom toga zaključenje takvog ugovora sa tuženim, nije sporna, obzirom da tužitelj to nije uspio ostvariti u izvansudskom postupku, čime su ispunjeni uslovi za podizanje ove tužbe propisani čl. 54.tačka ZPP-a, po kojima tužilac tužbom može tražiti da sud samo utvrdi postojanje, odnosno nepostojanje nekog prava ili pravnog odnosa, istinitost odnosno neistinitost neke isprave prije dospelosti zahtjeva za cinidbu iz istog odnosa, ili radi utvrđivanja postojanja, odnosno nepostojanja činjenice.

Među strankama je sporan osnov i visina tužbenog zahtjeva.

Među strankama nije sporno da je Rješenjem Općinskog načelnika Općine Usora od dana 13.03.2020. godine Ivanu (sinu Franje) Batisti iz Ularica odobreno obavljanje srodne djelatnosti kao dopunskog zanimanja isključivo samostalnim radom proizvodnja električne energije putem solarnog mikropostrojenja, pod firmom naziva obrta “SOLAR ENERGO-BATISTA” sa poslovnim sjedištem u Ularicama Opština Usora.

Među strankama nije sporno da su zaključile Ugovor o otkupu električne energije dana 05.11.2020. godine i to tuženi u svojstvu operatora, a tužitelj u svojstvu proizvođača u kojem je članom 3. ugovoren otkup energije elektrane „SOLAR ENERGO

– BATISTA“ po garantovanim cijenama od 0,29063 KM/kWh, što ne uključuje porez na dodatnu vrijednost.

Članom 7. je predviđena obaveza proizvođača da do 05-og u mjesecu za prethodni mjesec dostavi stanje tuženom u skladu sa tim ugovorom, članom 10. je predviđeno trajanje ugovora na 12 godina, odnosno do 04.11.2032. godine.

U odgovoru na tužbu je tuženi naveo da je predmetno rješenje (Rješenje broj 02-1272-2/20 od 05.11.2020. godine).

Rješenjem OIEiEK od 11.06.2021. godine kojim je utvrđeno da objekat „SE Batista 1“ – 23 kW proizvođača električne energije iz obnovljivih izvora energije „SOLAR ENERGO BATISTA“ instalisanom snagom spada u kategoriju mikroproizvođača u skladu sa Zakonom o korištenju OIEiEK.

JP Elektroprivreda HZ/HB d.d. Mostar je dana 26.06.2020. godine izdala tužitelju prethodnu elektro energetska saglasnost za proizvođača mikropostrojenje – „Solarna elektrana Batista 1“ pod brojem 184-06-20/0573, da bi dana 15.12.2020. godine izdao i elektro energetska saglasnost broj 053-12-20/0573, za isto postrojenje.

Dana 23.11.2020. godine je Federalno ministarstvo energije, rudarstva i industrije F BiH tužitelju izdalo energetska dozvolu za izgradnju „SE BATISTA 1“ instalisane snage 23kW u Ularicama, a koja vrijedni do 23.11.2021. godine.

Prethodno je dana 20.10.2020. godine Općinski Načelnik Općine Usora, Odsjek za prostorno uređenje i graditeljsko-stambenu djelatnost izdao Rješenje tuženom kojim mu se odobrava izvedba mini postrojenja „SE BATISTA 1“ – 23kW, 90 fotonaponskih panela, nazivne snage panela 340 Wp, na lokalitetu Ularice na dijelu parcele k.č. 895/1 zvala Ledinici u naravi njiva VI klase, 1500 m² upisna u KKU broj 456 k.o. Ularice, sve Općina Usora.

Rješenjem o odobrenju za uporabu, Odsjeka za prostorno uređenje i graditeljstvo - stambenu djelatnost Općine Usora od 23.11.2020. godine odobrava se tuženom upotreba mini postrojenja SE Batista 1 – 23kW, na lokalitetu koji je prethodno opisan.

Tužitelj je sa JP Elektroprivreda HZ/HB d.d. Mostar zaključio ugovor o opskrbi električnom energijom dana 25.06.2020. godine za kategoriju kućanstvo/domaćinstvo, a dana 24.01.2021. godine i ugovor broj 053-12-20/0573-UP 05 o priključenju proizvođača na distribucijsku mrežu, te ugovor o korištenju distribucijske mreže niskog napona broj 053-12-20/0573-UK 03.

Dana 15.07.2021. godine je FERK izdao Rješenje tužitelju kojim mu daje dozvolu za rad za proizvodnju električne energije u mikropostrojenju OIE i status kvalifikovanog proizvođača u mikropostrojenju OIE „Batista 1“ u periodu od 15.07.2021. godine do 14.07.2033. godine, sa uslovima dozvole koji čine njen sastavni dio. Iz dozvole proizilazi da je ista izdata za solarnu fotonaponsku elektranu „BATISTA 1“, da se radi o

mikropostrojenju instalisane snage 23,00 kW, te da proizvodnju električne energije obavlja kao kvalifikovani proizvođač. Rješenjem tuženog od 02.08.2021. godine je odobren upis solarne fotonaponske elektrane Batista 1 instalisane snage 23kw u registar projekata OIEiEK pod broje III-D-362/20.

Tužitelj je dana 10.08.2021. godine podnio tuženom Zahtjev za obavezan otkup električne energije proizvedene u mikropostrojenju „BATISTA 1“, kojim traži otkup električne energije po višim garantovanim otkupnim cijenama koja se primjenjuje na privilegovane proizvođače u skladu sa članom 27. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije, na koji je tuženi odgovori dana 17.08.2021. godine na način da tužitelja poučava da je zahtjev za sticanje statusa potencijalno privilegovanog proizvođača električne energije i privilegovanog proizvođača električne energije potrebno podnijeti na propisanom obrascu, uz upozorenje da ako nedostatke otkloni u roku od 15 dana da će se smatrati da zahtjev nije ni podnesen, kako je tuženi i učinio dana 16.09.2021. godine donošenjem Zaključka kojim je odlučio o zahtjevu tužitelja na način da se smatra da tužitelj zahtjev nije ni podnio.

Ivan Batista, zakonski zastupnik tužitelja je prilikom saslušanja u svojstvu parnične stranke je uglavnom potvrdio činjenice koje proizilaze iz materijalne dokumentacije tužitelja, pa je tako izjavio da posjeduje dva postrojenja Batista 1 i Batista 2 u mjestu Ularice, općina Usora i da za ista posjeduje sva potrebna odobrenja izdata od nadležnih organa, da je dobio Rješenje da je upisan kao izgrađeni projekt i to mikroproizvođač, rješenje broj 02-1503-6/20 od 11.06.2021. godine i Rješenje broj 1503-5/20 od 02.08.2021. godine, koji su doneseni od strane tuženog, da se nakon dobijanja ovih rješenja obraćao tuženom putem telefona i e-maila, a da je korespondencija išla u pravcu da je trebalo dopuniti dokumentaciju, jer nešto nedostaje, da nema status mikroproizvođača i ostalo da rješenje nije potpisano od ovlaštene osobe, iako je provjerom u registru suda vidio da je ovlaštena osoba za zastupanje operatera u registru suda Misirača Boriša, osoba koja je meni potpisala Rješenje, ne zna ime osobe sa kojom je razgovarao. Potvrdio je da iz ovih postrojenja isporučujete električnu energiju kao mikroproizvođač.

Prilikom ispitivanja o dstrane punomoćnika tuženog je stranci predočen zahtjev za sticanje statusa privilegovanog proizvođača električne energije koji je tužitelj podnio tuženom, što je stranka i potvrdila, te upitan da li je od strane tuženog prije Rješenja na koje se poziva iz 8. mjeseca 2021. godine, primio neku odluku do strane tuženog o ovom zahtjevu, stranka je odgovorila da mu je u korespondenciji sa osobama tuženog rečeno da treba podnijeti zahtjev za privilegovanog proizvođača i to je podnio, da bi mu u sljedećoj korespondenciji bilo rečeno da nije trebao podnijeti taj zahtjev jer je mikroproizvođač po svim dokumentima, pa je odustao od tog zahtjeva jer je doveden u zabludu s njihove strane, te dobio zaključak kojim se njegov zahtjev odbija jer je odustao.

Neosnovano je iskazu parnične stranke prigovorio punomoćnik tuženog kao neistinitom, navodeći da tužitelj nikada nije dobio predmetno Rješenje (od 06.11.2021. godine), jer tuženi ne izdaje rješenja u kojima se poziva na odredbe člana 27. Zakona o obnovljivim izvorima energije, a koje rješenje je izdano od strane Boriše Misirača, bivšeg

direktora tuženog, koji u tom periodu nije imao mandat, tako da ovo samo rješenje je nezakonito i predmet istrage Kantonalnog tužilaštva u Mostaru, te da je tužitelj bio vrlo dobro bio upoznat da u vrijeme donošenja spornog rješenja zakonski zastupnik tuženog nije bio Boriša Misirača. Ovo iz razloga što je iskaz parnične stranke zasnovan na materijalnoj dokumentaciji kojom je tužitelj raspolagao, dok je posebno pitanje koliko je sama dokumentacija valjana.

Naime, nasuprot dokazima tužitelja, tuženi je, u okviru svog dokaznog postupka, dostavio Odluku o razrješenju dužnosti direktora tuženog Boriše Misirače sa danom 14.12.2020. godine, koja je objavljena u „Službenim novinama F BiH“ broj 90 od dana 11.12.2020. godine, u kojoma je objavljena i Odluka o imenovanju vršioca dužnosti direktora tuženog Željka Dolečeka na period od najviše tri mjeseca počev od 15.12.2020. godine, koja odluke je više puta donesena i objavljivana u “Službenim novinama F BiH”, I to : broj 21 od dana 17.03.2021. godine, kojom je produženo imenovanje Željka Dolečeka na dodatnih tri mjeseca počev od dana 15.03.2021. godine, “Službenim novinama F BiH” broj 47 od 16.06.2021. godine, kojom je produžen mandat vršiocu dužnosti direktoru tuženog Željku Dolečeku na dodatnih tri mjeseca, počev od 16.06.2021. godine, “Službenim novinama F BiH” broj 75 od 22.09.2021. godine, kojom je produžen mandat vršiocu dužnosti direktoru tuženog Željku Dolečeku na dodatnih tri mjeseca, počev od 17.09.2021. godine te “Službenim novinama F BiH” broj 105 od dana 29.12.2021. godine, kojom je produžen mandat vršiocu dužnosti direktoru tuženog Željku Dolečeku na dodatnih tri mjeseca, počev od 18.12.2021. godine. Dakle, prema ovim odlukama, direktor tuženog Boriša Misirača je razriješen dužnosti direktora sa danom 14.12.2020. godine, a nakon čega je imenovan Željko Doleček za vršioca dužnosti direktora, u razdoblju od 15.12.2020. pa do 18.03.2022. godine.

Tuženi je pored ostalog prezentirao i Zaključak Vlade F BiH od 17.09.2020. godine, kojim se tuženi zadužuje da obustavi postupke zaključivanja predugovora za otkup električne energije po garantovanim otkupnim cijenama sa potencijalnim privilegovanim proizvođačima, zaključivanja ugovora za otkup električne energije po garantovanim otkupnim cijenama sa privilegovanim proizvođačima, te zaključivanja ugovora za otkup električne energije sa mikroproizvođačima, osim za postrojenja u probnom radu do 30.11.2020. godine (tačka 2. Zaključka), kao i da dostavi Federalnom ministarstvu energije, rudarstva i industrije sva do sada izdata rješenja o mikroproizvođačima, kao i sve eventualno sklopljene ugovore, potpisane na osnovu rješenja koje je donio tuženi (tačka 3. Zaključka)..

Zaključkom Vlade F BiH od 07.04.2022. godine nalaže se tuženom (tačka 7. Zaključka) da izvrši reviziju/poništanje svih rješenja o statusu mikroproizvođača koje je izdavao proizvođačima iz OIE i ostalih dokumentacija koji su proistekli iz navedenih rješenja.

FERK je dana 29.06.2021. godine izdao dozvolu za rad za proizvodnju električne energije u mikropostrojenju OIE za tuženoga. Za solarnu fotonaponsku elektranu „BATISTA 2“ u statusu kvalifikovanog proizvođača električne energije sa važnošću od 29.06.2021.-28.06.2033. godine, ali ista nije predmet ovog spora, dok je za objekat

„BATISTA 1” FERK tužitelju izdao dozvolu za rad dana 15.07.2021. godine na period važenja od 15.07.2021. godine do 14.07.2033. godine, te mu istovremeno utvrđen status kvalifikovanog proizvođača električne energije sa trajanjem od 15.07.2021. godine do 14.07.2033. godine.

Rješenje FERK-a od 15.07.2021. godine, kojim je data tužitelju dozvola za rad za proizvodnju električne energije u mikropostrojenju solarne fotonaponske elektrane „BATISTA 1“, na period koji je već prethodno naveden i sa utvrđenim statusom kvalifikovanog proizvođača, doneseno je na osnovu člana 20. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije, što među strankama nije sporno.

Naime, u stavu 1. čl. 20. navedenog Zakona je propisano da proizvođači električne energije koji koriste OIE imaju prednost u rješavanju zahtjeva za priključenje na elektroenergetsku mrežu, te da ističu status kvalifikovanog proizvođača na osnovu rješenja koje izdaje regulatorna komisija FERK (stav 2), dok su stavom 3. propisane pogodnosti za proizvođače koji su stekli status kvalifikovanog proizvođača, među kojima je pravo na otkup proizvedene električne energije po referentnoj cijeni u slučaju da kvalifikovani proizvođač nije stekao status privilegovanog proizvođača ili da je u pitanju kvalifikovani proizvođač kojem je istekao status privilegovanog proizvođača, o čemu se potpisuje ugovor sa operatorom.

Iz akta Federalnog ministarstva energije, rudarstva i industrije od 07.05.2016. godine, čiji je predmet otkup električne energije iz mikropostrojenja, ovo Ministarstvo, pored ostalog, navodi da se članom 18. stav 2. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije propisuju dinamičke kvote koje se određuju u ukupnom planiranom iznosu podsticajne proizvodnje za svaki primarni izvor bez podjele na tipove postrojenja, a iskazuje u kWh, dok je članom 19. stav 1. propisano da će u dinamičkim kvotama biti zastupljeni svi primarni izvori iz obnovljivih izvora energije sa najmanje 5% od ciljanog udjela za proizvodnju energije iz ovih postrojenja. Dalje se navodi da su uključena i mikropostrojenja kod određivanja dinamičkih kvota za svaki primarni izvor koji će se podsticati do 2020. godine., te daje mišljenje da mikroproizvođači prodliježu obavezi podnošenja zahtjeva za sticanje statusa potencijalnog privilegovanog proizvođača i privilegovanog proizvođača električne energije sa izuzetkom obaveze plaćanja depozita u skladu sa odredbom člana 23. Zakona i odredbama člana 25. i 26. uredbe o podsticanju proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora i efikasne kogeneracije i određivanju naknade za podsticanje.

Dakle, među strankama je sporno da li je tužitelj stekao pravo na otkup električne energije iz predmetnog mikropostrojenja iz OIE „BATISTA 1” po višim garantovanim cijenama po osnovu same činjenice da mu je utvrđen status mikroproizvođača, kako to smatra tužitelj, ili je za to potrebno provođenje i određene procedure, kako to tvrdi tuženi Operator.

Članom 3. (tačka d.d.) Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije („Službene novine F BiH“, broj 70/13, 5/14) referentna cijena električne energije je definisana kao otkupna cijena električne energije iz postrojenja koja koriste

obnovljive izvore i kogeneraciju, čija se proizvodnja ne potiče i koristi se za utvrđivanje naknada koje se plaćaju za obnovljive izvore, a utvrđuje je Regulatorna komisija i ona je ista za sve primarne izvore za proizvodnju električne energije iz OIEiEKA, dok je pod tačkom e) dat pojam garantovane otkupne cijene, koja podrazumijeva cijenu koja se plaća privilegovanom proizvođaču električne energije iz OIEiEK za vrijeme trajanja ugovora o otkupu električne energije.

Članom 10. st. 1. tačka g) ovog Zakona je propisana obaveza tuženog prema tužitelju, da u skladu sa članom 27. stav 2. tog Zakona zaključi ugovor o otkupu električne energije sa mikro-proizvođačem, te vrši obračun i isplatu finansijskih sredstava za isporučenu električnu energiju, a članom 27. stav 4. je propisano da se otkup električne energije proizvedene u mikropostrojenjima obnovljivih izvora energije, vrši po garantovanim otkupnim cijenama, koje se primjenjuju na privilegovane proizvođače za isti obnovljivi izvor, a stavom 5. jodređen rok za obavezan otkup električne energije iz stava 4. od 12 godina.

Član 7. stav 6. Pravilnika za mikro-postrojenja obnovljivih izvora energije ("Sl. novine FBiH", br. 50/2014) propisuje da se mikro-proizvođaču iz obnovljivih izvora energije (vlasniku postrojenja obnovljivih izvora energije) u prvih 12 godina proizvedena električna energija otkupljuje po garantovanoj otkupnoj cijeni a nakon isteka ovog perioda po referentnoj cijeni koju određuje FERK.

Tužbenim zahtjevom tužitelj traži da sad utvrdi da je tužitelj po osnovu rješenja tuženog br. 02-1503-6/20 od 11.06.2021.godine stekao uslove da sa tuženim zaključi Ugovor o otkupu električne energije po garantovanoj otkupnoj cijeni za mikropostrojenje "BATISTA 1" ili će u suprotnom takav ugovor zamijenit presuda koja sadrži takav ugovor.

Dakle, Svoj zahtjev tužitelj zasniva na Rješenju tuženog od 11.06.2021. godine, kojim se tužitelju kategorije mikroproizvođač električne energije iz OIE, daje pravo na otkup električne energije iz postrojenja „SE BATISTA 1“ po garantovanim otkupnim cijenama na period od 12 godina, realizacijom kroz ugovor sa operatorom (tuženim), a u skladu sa članom 27. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije.

Prednje rješenje se ne može smatrati valjanim dokumentom za sticanje prava na otkup električne energije po višoj garantovanoj cijeni. Naime, prednje rješenje je doneseno i potpisano od strane osobe koja u periodu njegovog donošenja nije imala ovlaštenje za donošenje takvog rješenja, obzirom na činjenicu da je potpisani direktor Boriša Misirača u to vrijeme već bio razriješen dužnosti direktora, nekoliko mjeseci prije donošenja tog rješenja (14.12.2020. godine), pa čak i nakon što je Vlada Federacije BiH dana 17.09.2020. godine donijela Zaključak kojim je tuženom naloženo da obustavi postupke zaključivanja predugovora za otkup električne energije po garantovanim otkupnim cijenama sa potencijalnim privilegovanim proizvođačima, sa privilegovanim proizvođačima i sa mikro proizvođačima.

Obzirom da je odluka o razrješenju direktora tuženog Boriše Misirače javno objavljena u "Službenim novinama Federacije BiH", kako je prethodno navedeno, ista je postala dostupna svoj zainteresovanoj javnosti, pa se stoga tužitelj ne može sa uspjehom pozivati na to da mu ta činjenica nije bila poznata, bez obzira što ova činjenica nije bila blagovremeno evidentirana u nadležnom sudskom registru, o čemu je iskazivao I tužitelj prilikom saslušanja u svojstvu parnične stranke.

Osim toga, u vrijeme donošenja rješenja na koje se poziva tužitelj (11.06.2021. godine), za postrojenje „SE BATISTA 1“ tužitelj nije posjedovao ni dozvolu za rad, kao preduslov za sticanje bilo kakvog prava otkupa električne energije iz nekog postrojenja iz OIE. Naime, iz dozvole za rad izdate od strane FERK-a za postrojenje „SE BATISTA 1“ od dana 15.07.2021. godine, proizilazi da tužitelj posjeduje dozvolu za rad za proizvodnju električne energije u mikro-postrojenju OIE za period važenja od 15.07.2021. do 14.07.2033. godine, što znači da je datum sticanja statusa kvalifikovanog proizvođača tužitelj stekao sa danom 15.07.2021. godine, što je među strankama nesporno.

Odredbama člana 27. ovog Zakona se definiše podsticanje proizvodnje u mikropostrojenjima OIE, koja su u članu 3. stav 1. tačka r. definisana kao postrojenja za proizvodnju električne energije iz OIE instalisane snage između 2kW i 23 kW, koje ima pravo na ostvarivanje posebno podsticaja kako je to definisano članom 27. ovog Zakona.

Stavom 4. čl. 27. Zakona je propisano da se otkup električne energije proizvedene u mikropostrojenju OIE vrši po garantovanim otkupnim cijenama koje se primjenjuju na privilegovane proizvođače za isti obnovljivi izvor, dok je stavom 5. propisano da taj otkup traje 12. godina, nakon čega mikroproizvođač stiče pravo na garantovani otkup proizvedene električne energije po nižoj referentnoj cijeni.

Međutim, to samo po sebi ne znači da se pravo na otkup električne energije po višoj garantovanoj cijeni stiče automatizmom, odnosno samim sticanjem dozvole za rad mikropostrojenja, obzirom da je rješenjem FERK-a, te Dozvolom za rad, tužitelju istovremeno utvrđuje i status kvalifikovanog proizvođača, koji status mu ne daje pravo na otkup po višim garantovanim cijenama.

Naime, i po ocjeni ovog suda, iz relevantnih zakonskih i podzakonskih odredaba, koje su prethodno navedene, proizilazi da je za sticanje tog prava tužitelj, iako mikroproizvođač električne energije, morao podnijeti zahtjev Operatoru, što je uostalom tužitelj i učinio dana 17.08.2021. godine, dakle nakon dobijanja Dozvole za rad i utvrđenog statusa kvalifikovanog proizvođača, o kojem je tuženi Operator odlučio na način da je 16.09.2021. godine donio Zaključak kojim se smatra da zahtjev tužitelja za obavezan otkup električne energije po garantovanim cijenama proizvedenoj u mikropostrojenju za solarnu fotonaponsku elektranu postrojenja „BATISTA 1“ nije ni podnesen.

Iz obrazloženja ovog Zaključka proizilazi da podneseni zahtjev tužitelja nije bio uredan, jer nije bio podnesen na odgovarajućem obrascu (tužitelj ga imenuje u tužbi kao

dopis broj 33/2021), pa je isti vraćen je tužitelju na uređenje, pa kako tužitelj u ostavljenom roku svoj zahtjev nije uredio na traženi način, to je tuženi donio odluku po kojoj se ima smatrati da tužitelj zahtjev nije ni podnio, kako to uostalom i stoji u Zaključku tuženog od 16.09.2021. godine.

Ovakav stav je zauzeo i Kantonalni sud u Mostaru u svojim presudama br 07 0 U 013696 16 U od 22.03.2019. I br. 07 0 U 014251 17 U od 15.11.2019. godine.

Način dobijanja statusa privilegovanog i potencijalno privilegovanog proizvođača, koji se pokazuje kao uslov za sticanje prava na otkup električne energije po višoj garantovanoj cijeni, propisan je članom 23. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije F BiH, pa je tako u stavu 1. propisano da je privilegovani proizvođač električne energije, u smislu ovog Zakona, kvalifikovani proizvođač koji ima pravo da se od njega po garantovanim cijenama otkupe ukupne količine proizvedene električne energije tokom unaprijed utvrđenog perioda.

Stavom 2. je propisano da status privilegovanog proizvođača može dobiti imalac dozvole za rad – licence za obavljanje djelatnosti proizvodnje električne energije, kojem je, u skladu sa članom 20. stav (2) ovog zakona, utvrđen status kvalifikovanog proizvođača. Stav 3. reguliše da zahtjev za dobijanje statusa privilegovanog proizvođača kvalifikovani proizvođač podnosi Operatoru OIEiEK uz odgovarajuće dokaze u skladu sa pozitivnim zakonskim propisima koji regulišu ovu oblast. Dakle, iz prednje navedenih odredaba je jasno da je kvalifikovani proizvođač električne energije, koje svojstvo nesporno ima tužitelj, obavezan da tuženom podnese zahtjev za dobijanje statusa privilegovanog proizvođača, o čemu je tužitelj bio uredno poučen aktom tuženog od 16.06.2021. godine, ali je to tužitelj odbio učiniti.

Osim toga, članom 23. stav 4. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije F BiH, propisuje da je uslov za dobijanje statusa potencijalnog privilegovanog proizvođača energetska dozvola, koju tokom postupka tužitelj nije prezentirao.

Član 27. stav 4. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije određuje da se otkup električne energije proizvedene u mikropostrojenju OIE vrši po garantovanim otkupnim cijenama koje se primjenjuju na privilegovane proizvođače za isti obnovljivi izvor, dok je stavom 5. propisano da taj otkup traje 12. godina, nakon čega mikroproizvođač stiče pravo na garantovani otkup proizvedene električne energije po nižoj referentnoj cijeni.

Ko se smatra privilegovanim proizvođačem električne energije u smislu tog Zakona, određeno je članom 23. tog Zakona, pa je to kvalifikovani proizvođač koji ima pravo da se od njega po garantovanim cijenama otkupe ukupne količine proizvedene električne energije tokom unaprijed utvrđenog perioda.

Stav 2. istog člana 23. propisuje da status privilegovanog proizvođača može dobiti imalac Dozvole za rad – licence za obavljanje djelatnosti proizvodnje električne energije, kojem je u skladu sa čl. 20. stav 2. tog zakona utvrđen status kvalifikovanog proizvođača, dok je stavom 3. propisano da zahtjev za sticanje statusa privilegovanog proizvođača kvalifikovani proizvođač podnosi Operatoru uz odgovarajuće dokaze.

Stavom 14. je propisano da kvalifikovani proizvođač koji od operatora po podnesenom zahtjevu za dobivanje statusa privilegovanog proizvođača dobije pozitivan odgovor, rješenjem operatora stiče taj status i pravo na potpisivanje ugovora o otkupu električne energije, te shodno stavu 15. time ostvaruje pravo na proizvodnju električne energije po garantovanim cijenama.

Da je tužitelj kao proizvođač električne energije u statusu kvalifikovanog proizvođača bio u obavezi da podnese zahtjev za sticanje privilegovanog proizvođača, proizilazi i iz Uredbe o podsticanju proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije i učinkovite kogeneracije i određivanju naknada za podsticanje, koju je donijela Vlada Federacije na sjednici održanoj 05.06.2014. godine.

Članom 20. ove Uredbe je propisano u stavu 1. da status privilegovanog proizvođača mogu steći pravna i fizička lica kojima je utvrđen status kvalifikovanog proizvođača u skladu sa članom 20. stav (2) Zakona OIEiEK i koji posjeduju dozvolu za rad za proizvodnju električne energije, a status privilegovanog proizvođača se utvrđuje u skladu sa procedurom i na način propisan članom 23. Zakona OIEiEK i ovom uredbom (stav 4).

Član 26. Uredbe propisuje da pravna i fizička lica, kojima je utvrđen status kvalifikovanog proizvođača u skladu sa članom 20. stav (2) Zakona OIEiEK i koji posjeduju dozvolu za rad za proizvodnju električne energije Regulatorne komisije za obavljanje djelatnosti proizvodnje električne energije u proizvodnim postrojenjima iz člana 20. stav (1) ove Uredbe, zahtjev za sticanje statusa privilegovanog proizvođača podnose Operatoru za OIEiEK na obrascu OZSSPP-2 - Zahtjev za sticanje statusa privilegovanog proizvođača električne energije, a koji je sastavni dio uredbe, što zači da je I tužitelj bio u obavez da svoj zahtjev podnese na propisanom obrascu.

Stav 3. člana 26. Uredbe propisuje da kvalifikovani proizvođač koji je, rješenjem Operatora za OIEiEK, stekao status privilegovanog proizvođača, ima pravo da sa Operatorom za OIEiEK zaključi ugovor o otkupu ukupnog iznosa ili dijela proizvedene električne energije u postrojenjima koja koriste obnovljive izvore i u efikasnoj kogeneraciji (u daljem tekstu: ugovor o otkupu proizvedene električne energije), a stavom 4. je propisano da se prava i obaveze privilegovanog proizvođača i Operatora za OIEiEK, a tokom podsticajnog perioda, uređuju ugovorom iz stava (3) ovog člana, koji se zaključuju u pisanoj formi.

Prednje je u skladu sa stavom 14. člana 23. Zakona o korištenju obnovljivih izvora energije i efikasne kogeneracije, kojim je propisano da kvalifikovani proizvođač koji od Operatora za OIEiEK po podnesenom zahtjevu za sticanje svojstva privilegovanog proizvođača, dobije pozitivan odgovor rješenjem Operatora za OIEiEK,

stiže status privilegovanog proizvođača i pravo potpisivanja ugovora o otkupu električne energije, dok je stavom 15. propisano da ostvaruje pravo prodaje proizvedene električne energije po garantovanim cijenama tokom perioda od 12 godina što je definisano ugovorom o otkupu električne energije sa Operatorom za OIEiEK.

Iz prednjih odredaba je potpuno jasno da se pravo na otkup električne energije po višim garantovanim cijenama ne može steći samo na osnovu činjenice da proizvođač ima status proizvođača električne energije iz mikropostrojenja iz OIE, već je sticanje tog prava nužno imati utvrđen status kvalifikovanog proizvođača električne enrgije iz OIE za konkretno postrojenje, koji status tužitelj nesporno ima, jer je isti utvrđen dobijanjem Dozvole za rad od strane FERK-a, dana 15.07.2021. godine, ali je osim toga tužitelj bio u obavezi I da podnese zahtijev Operatoru za dobijanje statusa privilegovanogh proizvođača uz dostavljanje odgovarajućih dokaza.

Dakle, prezentirani dokazi i relevantne odredbe zakonskih i podzakonskih propisa, koje su prethodno pomenute, upućuju nedvosmisleno na zaključak da tužitelj nema valjanog osnova da od tuženog zahtijeva plaćanje isporučene električne energije po višoj garantovanoj cijeni, koja je navedena u rješenju tuženog od 11.06.2021. godine., niti postoji zakonski osnov za zaključenje ugovora između tužitelja i tuženog o otkupu električne enrgije po granatovanim cijenama, za mikropostrojenje SE "Batista 1".

Zbog svega navedenog, ovaj sud smatra da tužitelj nije dokazao osnovanost svog tužbenog zahtjeva u pogledu njegovog pravnog osnova, koji bi proizilazio iz čl . 27. Zakona o obligacionim odnosima («Službeni list SFRJ», broj 29/78; 39/85 i 57/89; «Službeni list R BiH», 2/92; 13/93 i 13/94 i «Službene novine F BiH» broj 29/03),po kome zainteresovano lice, u ovom slučaju tužitelj, može zahtijevati da se ugovor sa tuženim bez odlaganja zaključi, a u skladu sa čl. 7. i 123. ZPP-a, jer tužitelj nije dokazao činjenice na kojima svoj zahtjev zasniva, pa je sa svojim zahtjevom u cijelosti odbijen.

Činjenica da je Rješenjem tuženog od dana 05.11.2020. godine utvrđeno je da tužitelj ispunjava uslove iz člana 27. Zakona o korištenju OIEiEK, odnosno da postrojenje fotonaponska solarna elektrana, instalisane snage 23 kW ima sve karakteristike OIE, odnosno da se radi o mikroproizvođaču OIEiEK. (Zaključkom Vlade F BiH od 07.04.2022. godine zatražena revizija predmetnog rješenja.), koje je izdato za fotonaponsku solarnu eklektranu „BATISTA 2“, te da su istog dana stranke zaključile i Ugovor o otkupu električne energije u skladu sa tačkom 3. navedenog rješenja, nije od uticaja na ovaj spor, jer se radi o drugom postrojenju tužitelja, koje nije predmet ove tužbe, pri čemu se sud nije upuštao u njegovu zakonitost i valjanost, uz napomenu da je Vlada Federacije svojom odlukom, koja je ovdje već ranije pomenuta, naložila reviziju svih takvih rješenja.

Prilikom donošenja odluke Sud je takođe cijenio i sve druge dokaze (npr.povrat faktura, krivična prijava I sl), ali iste nije posebno obrazlagao, obzirom da isti nisu bili od uticaja na donošenje odluke u ovom sporu.

Obzirom na uspjeh tuženog u ovom sporu pripada mu pravo na nakandu troškova postupka u skladu sa čl. 386. stav 1. ZPP-a, koje tužitelj potražuje u iznosu od 2.880,00 KM, uvećano za 17% PDV-a, koji se sastoje od troškova zastupanja na pripremnom ročištu i na ročištu za glavnu raspravu od po 1.440,00 KM. Ovi troškovi su bili opravdani ali su isti previsoko postavljeni, obzirom da je prosječna neto isplaćena plata za mjesec mart 2023. godine, kada je održano pripremno ročište iznosila 1.265,00 KM, dok službenih podataka za april još uvijek nema, pa sud i za taj mjesec uzima istu osnovicu, što znači da ova naknada punomoćniku tuženog iznosi 2.530,00 KM (1.265x2) što uvećano za 17% PDV-a iznosi 430,10 KM, tako da ukupno dosuđeni troškovi tuženom iznose 2.960,10 KM.

Odluka o troškovima postupka je zasnovana na odredbama 386. st. 1., čl. 387. ZPP-a, odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Sl. novine FBiH, broj 22/2004) i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o advokaturi FBiH (Sl. novine FBiH broj 68/2005).

Zbog svega naprijed iznijetog odlučeno je kao u dispozitivu presude.

SUDIJA

Biljana Stajčić

PRAVNA POUKA

Protiv ove Presude dopuštena je žalba
Kantonálnom sudu u Mostaru, u roku od
30 /trideset/ dana. Žalba se podnosi putem ovog suda, u
dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu.

